

Stederne



Skolen

1



Kirken

10



Parken

20



Troldestenen

23



Blodbøgen

29



Biblioteket

37



Mindestenen

43



Torvet

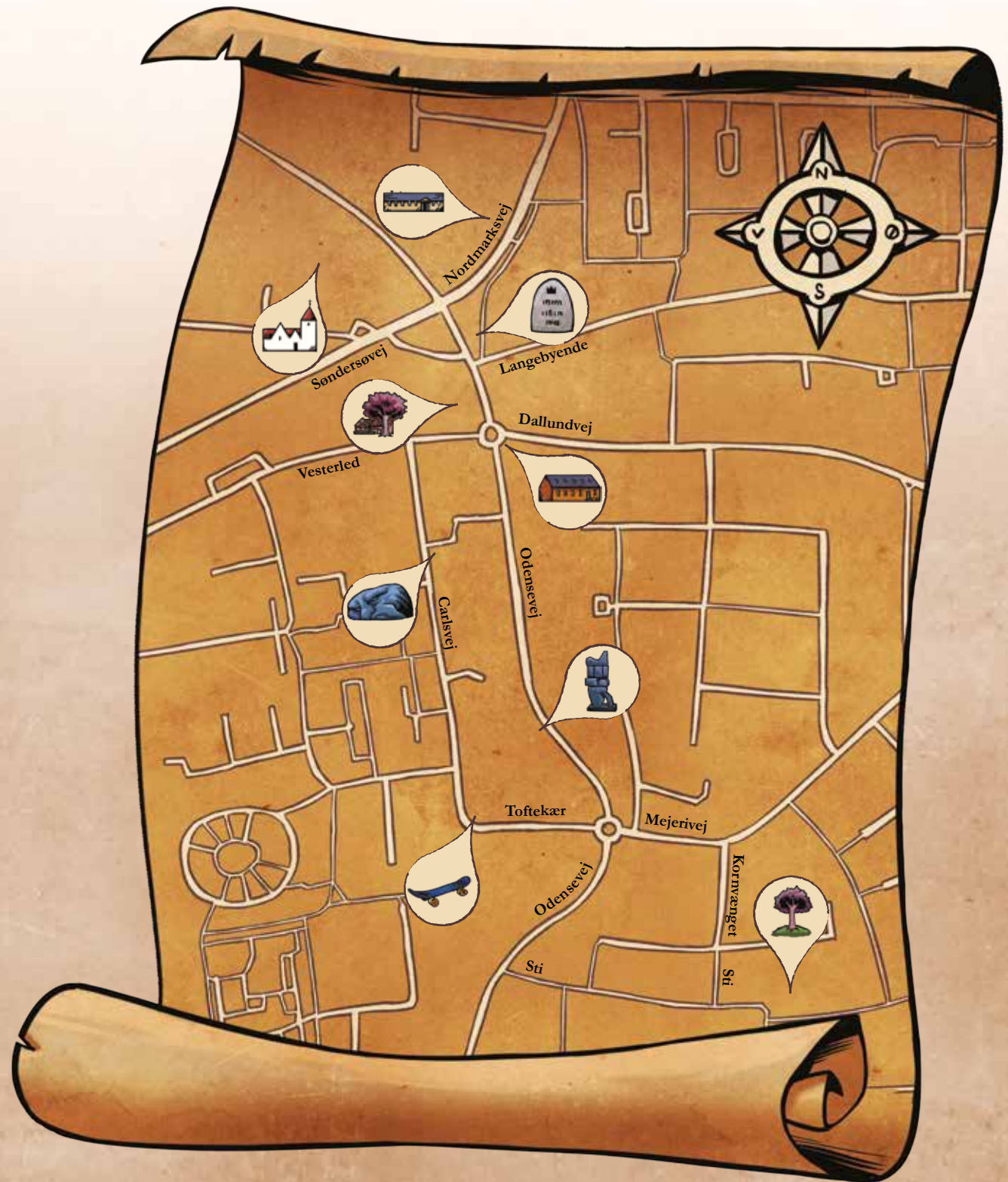
49



Byparken

56

Du finder en vejledning til at komme til hvert sted i begyndelsen af hvert kapitel



MED NOAH OG SOFIA PÅ EVENTYR I SØNDERSØ
Tekst © 2024 Salina Schjødt Larsen og Nordfyns Kommune
Illustrationer © 2024 Bjørk Matias Friis og Nordfyns Kommune

Trykt hos:
Lasertryk A/S
2024 - Danmark
1. udgave 1. oplag
ISBN: 978-87-988655-1-3

Projektet og bogen er udgivet i et samarbejde mellem:

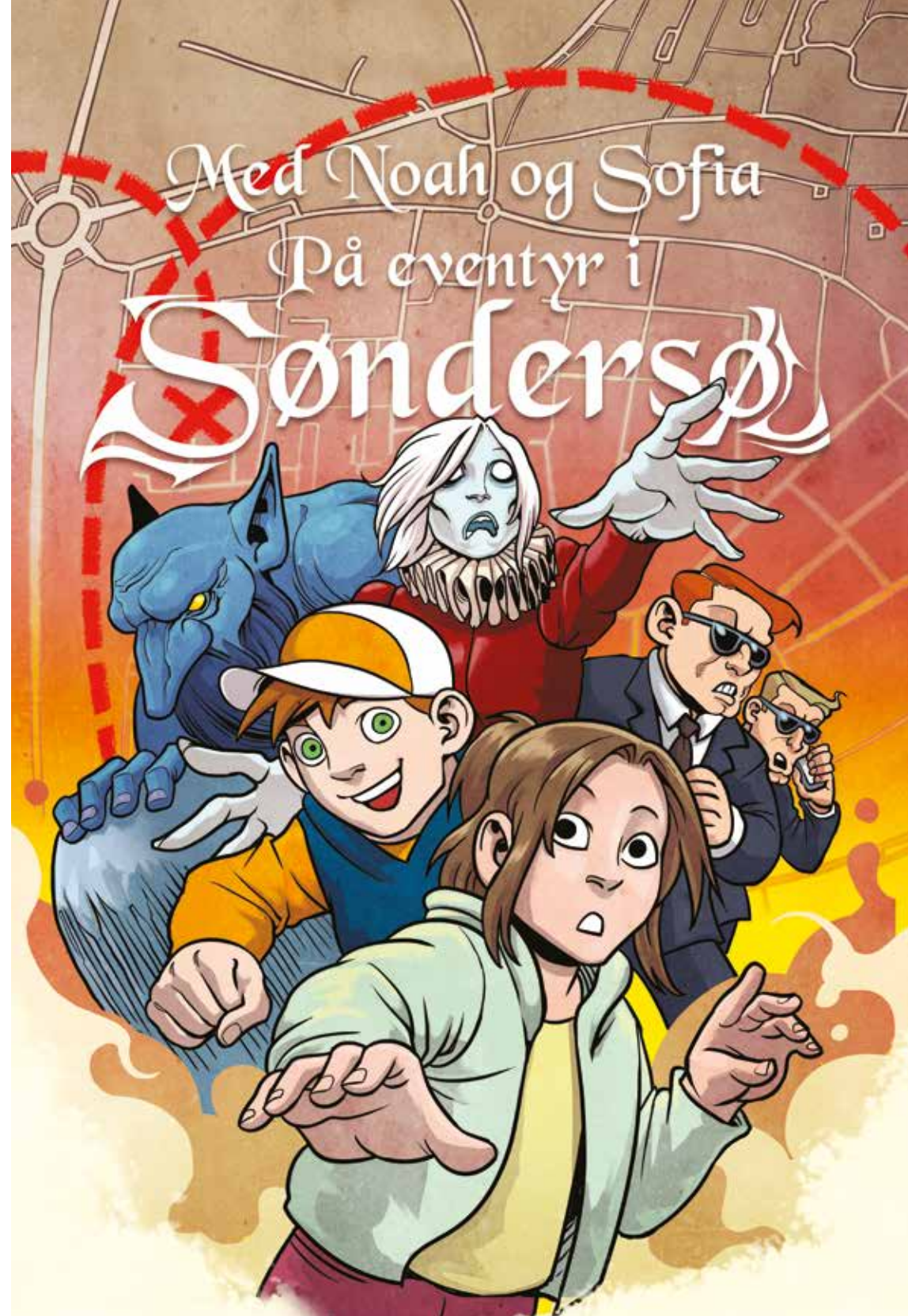
Kultur og Fritid
Nordfyns Kommune
Rådhuspladsen 2
5450 Otterup

Nordfyns Biblioteker
Søndergade 2
5450 Otterup

www.nordfynskommune.dk


www.nordfynsbib.dk

Projektet og bogen er støttet med midler fra:
Nordfyns Kommune
Region Syddanmarks kulturpulje
Edvard Pedersens Biblioteksfond



Sådan bruger du bogen

Denne bog er ikke som andre bøger. Her skal du nemlig selv vælge handlingen, mens du går rundt i Søndersø. Bogen vejleder dig undervejs.

- 1** Du starter på Nordmarksvej 2, uden for skolen i Søndersø, hvor du læser afsnit  i kapitlet ”Skolen”.
- 2** Til sidst i hvert afsnit skal du træffe et valg. Dit valg afgør, hvilket afsnit du herefter skal læse. Hvert afsnit har sit eget nummer. Du finder afsnittets nummer øverst på siden.
- 3** På et tidspunkt vil du blive bedt om at gå til et andet sted i byen og læse et nyt kapitel i bogen. Forrest i bogen er et kort, hvor du kan se, hvor de forskellige steder ligger. I starten af hvert kapitel er også en QR-kode til en GoogleMaps-placering af stedet.
- 4** Når du er nået til det nye sted, fortsætter historien, og du skal læse det afsnit, du er blevet bedt om.
- 5** På hvert sted finder du en søjle med en bog på toppen. Undervejs når du læser bogen, vil du blive bedt om at finde et nummer og symbol på søjlen, som du skal bruge for at komme videre med handlingen.

Sådan fortsætter du fra sted til sted, til historien er slut.

Historien har flere slutninger, så du kan læse bogen flere gange.

Det tager ca. en time at gå turen og læse bogen.



Symboler

Symbolet, du kan blive bedt om at lede efter, kan se sådan her ud:



Du skal følge samme symbol gennem hele fortællingen.

Nyt afsnit

Når du skal finde et nyt afsnit, ser det fx sådan her ud:



Nyt kapitel

Når du skal gå til et nyt sted i byen og finde et nyt kapitel i bogen, ser det fx sådan her ud:

Læs  og vær klar til at gå til Biblioteket



1

Historien starter ved skolen på Nordmarksvej 2 i Søndersø. Find vej til skolen med QR-koden eller kortet forrest i bogen. Søjlen står ved indkørslen til skolen. Når du er nået frem, så læs



2

Skolen





Det er fredag på skolen. Eftermiddag. De fleste andre har forladt skolen for at løbe på weekend. Men Noah og hans søster, Sofia, sidder tilbage og venter.

Som de altid gør.

”Hvordan kan det være så svært at tage fra arbejde?” sukker Noah. Han ser op på uret. ”De må sgu da også gerne ville have weekend.”

Sofia svarer ikke. Noah ved det jo godt. Det er, fordi de ikke har så mange penge.

Sofia sidder og tegner. Det er en af de ting, hun er vildt god til. Modsat Noah, der ikke rigtigt er god til noget. Ikke udover altid at sige og gøre uheldige ting selvfølgelig. Det mestrer han så også til fulde, tænker Noah tvært.

Så hører han det. En mystisk lyd river ham ud af hans tanker. ”Hvad var det?”

Som en latter, på én gang langt væk og tæt på. Men også som er det en kold vind, der går gennem klasseværelset.

”Hvad var hvad?” Sofia ser op.

”Det lød som en pige, der grinede ...” svarer Noah og rejser sig fra sin stol.

”Så er det nok bare nogen, der ligesom os er blevet tilbage,” svarer Sofia med ligeglad mine. ”Lad os nu bare vente på mor og far.”



”Nej, skal vi ikke lige tjekke det?” mumler Noah. Noget i ham håber, at det her ikke er så dræbende kedeligt, som Sofia får det til at lyde.

Måske ... bare måske bliver det her en dag, hvor der rent faktisk sker noget spændende!

Skal Noah og Sofia følge lyden? Læs

5

Eller skal de blive i klasseværelset? Læs

6

Historien om Søndersø

Søndersø var oprindeligt en landsby. Man har fundet tekster om Søndersø fra år 1080.

I starten havde landsbyen kun en kirke, men i 1685 kom der også en kro. De fleste træk fra landsbyen og de gamle gårde er i dag væk, men kirken, præstegården og mejeriet er her endnu.

I 1966 slog man seks små kommuner sammen til én stor kommune: Søndersø Kommune. Søndersø blev center for kommunen, og byen fik bl.a. rådhus, skoler, bibliotek og idrætshal.

I 2007 blev Søndersø Kommune en del af Nordfyns Kommune. I dag bor der ca. 3.300 indbyggere.



”Årh, lad være,” siger Noah. Han åbner bogen igen. ”Hvis vi ikke må læse i bogen, kan Marianne lade være med at efterlade den.”

Han finder siden med billedet af Troldestenen igen.

Noah læser billedteksten. Stenen blev kastet af en trold, der var vred over, at en naboby byggede en kirke. Den gav sig til at kaste med sten for at stoppe det. En af stenene er åbenbart den sten, som ligger tættere mod centrum lige her i Søndersø.

Det er godt nok fjollet, tænker Noah, men i gamle dage troede man sikkert på den slags.

Det, der står med blyant, er dog endnu mere spændende, synes Noah.

”I troldens sten er gemt dens styrke,” læser han højt. ”Tegn dette mærke, og tag del i magten.”

”Hvad betyder det?” Sofia ser på ham.

Han trækker på skuldrene. ”Det ved jeg da ikke,” svarer han og forsøger at lyde ligeglad. Men han kan ikke fjerne sit blik fra siden.

Tag del i magten. Troldens styrke. Hvis Noah var stærk som en trold, så ville han kunne vinde over William og Lucas, når de lagde arm.

Noah synker en klump og kan alligevel ikke skjule sin begejstring. ”Vi må hen til den sten!”

Læs **23** og vær klar til at gå til Troldestenen



Bag nogle glemte frakker på en knagerække kan Noah og Sofia lige se ud. To mænd klædt i sorte jakker går ud af klasseværelset.

Niels kommer ud lidt efter. Han ser træt og bange ud.

”Er du okay?” spørger Noah og kommer frem fra sit skjul.

Niels ser på de to. ”Åh, jeg troede, vi var alene. Jeg er okay. I hørte ikke noget, vel?”

Sofia skal til at sige noget, men Noah stopper hende. ”Slet ikke. Vi venter bare på at blive hentet.”

”Godt,” siger Niels og begynder at gå. ”Det er alt for farligt for jer ellers.”

Da han er væk, ser Noah på den afrevne papirstump. ”Tror du, det er for farligt?”

Kortet forestiller Søndersø, men den ene halvdel mangler. Og det er, som om der måske er noget vigtigt på den del. Men teksten på kortet er på et sprog, de ikke forstår.

Sofia ser fra kortet og op på Noah. ”Jeg kan ikke læse, hvad der står, men jeg kender en, der kan!”

Ham, som Sofia kender, der kan læse kortet, arbejder nede i byen!

Læs **37** og vær klar til at gå til Biblioteket





Noah er allerede henne ved døren for at undersøge lyden af den grinende pige. Han åbner ud til den mørke gang. ”Kommer du?” spørger han.

Sofia pakker sin tegneblok ned i tasken og følger ham så modvilligt. Hun har allerede mistet sin jakke i dag og orker ikke mere ballade. Hun ved ikke, hvordan hun skal sige det til mor og far. De siger altid, at der ikke er penge nok.

”Hvad så nu?” spørger hun og ser på sin bror, der stirrer ud på den mørke gang. ”Her er jo ikke noget.”

Noah når ikke at svare hende, før lyden af den lille piges latter igen kan høres.

Og denne gang hører Sofia den også. Noah ser, hvor bleg hun bliver. Hårene på hans arme står også op.

Han spejder ned ad gangen. Der står en lille pige i en rød jakke.


Hun har et blåt skær over sig. Som et spøgelse. ”Der!” råber han.

Sofia ser hende også. Så drejer den lille pige om på hælen og forsvinder.

”Vi må efter hende!” råber Noah. I samme øjeblik smækker en dør til et andet klasseværelse op, og et stykke gulnet papir flyver ud på gangen. Det er næsten, som om det lyser svagt op i mørket.

”Hvad er det?” siger Sofia og skal til at gå hen mod papiret.

Noah hiver i hende. ”Lad os hellere undersøge hende pige!”

Skal de kigge på det mystiske papir? Læs 

Eller skal de følge spøgelsespigens? Så find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:





”Jeg bliver altså her!” siger Sofia trodsigt.

Noah sukker. Okay så.

Han går hen til lærerens bord og sætter sig op på det. Det føles lidt sejt at gøre.

Normalt er det altid Lucas og William fra klassen, der gør det. Og de er altid efter ham, fordi han ikke tør.

Men han tør altså godt! Hvis bare han kunne vise dem ... At han tør, at han er sej og stærk. De holdt væddemål med at lægge arm i dag. Hvis han kunne blive stærk nok ... Hvis han bare en enkelt gang kunne vinde ... Men hvordan?

Noah er bare ikke særlig stærk. Eller sej.

Han hopper ned igen. Bordet får et puf af hans ben. En skuffe går op. Den, der normalt plejer at være låst!

Noah kigger ned i den. En gammel bog om Sønder sø. *Skroner* hedder den.

Han tager den op og åbner den.

”Du må ikke tage Mariannes ting ...” siger Sofia og rejser sig for at stoppe ham.

”Der er skrevet noget i den,” mumler Noah og ser på siderne.

”Ja, dumme,” siger Sofia bare. ”Det er jo en bog.”

”Jeg mener med blyant. Se!” Noah viser hende siden, hvor der er et billede af Troldestenen, som står længere inde i byen. I kanten af bogen står noget nedskrevet med blyant. ”Hvad tror du, der står?”

Sofia smækker bogen i. ”Det er ikke din bog!”



Skal Noah trodse Sofia og læse videre i bogen? Så find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:



Eller skal Noah lægge bogen fra sig, fordi det er lærerens? I stedet kan Sofia og Noah forlade klassen for at finde på noget andet at lave.

Læs





Sofia river sig fri af Noahs greb og går hen for at tage det lille papir op. ”Det ligner et kort? Men det er revet i stykker.”

Hun ser på kortet. Det er revet over på midten, men det er let at se, hvad det er. Sønder sø by. Det er ret gammelt, og der står noget på et sprog, hun ikke kan læse. Hvad mon der er på den anden del af kortet?


”Shh.” Noah tysser på hende. ”Hør.”

Hun går hen til døren, der stadig står på klem.

De kan høre stemmer derindefra.

”Det er Niels,” siger hun stille. Noah nikker. Deres historielærer.

”Hvem er de andre?” Sofia ser på ham. ”Og bør vi lytte med?”

Læs  hvis Noah og Sofia skal undersøge, hvem Niels taler med.

Skal de i stedet følge spøgelsespigen, så find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:



”Hvis du ikke giver os den sidste del af kortet, så...” hører Sofia og Noah en ukendt stemme sige.

”Ja. Den skal tilhøre os!” svarer en anden.

”I kan kigge overalt,” mumler Niels som svar. ”Jeg har ikke noget skattekort.”

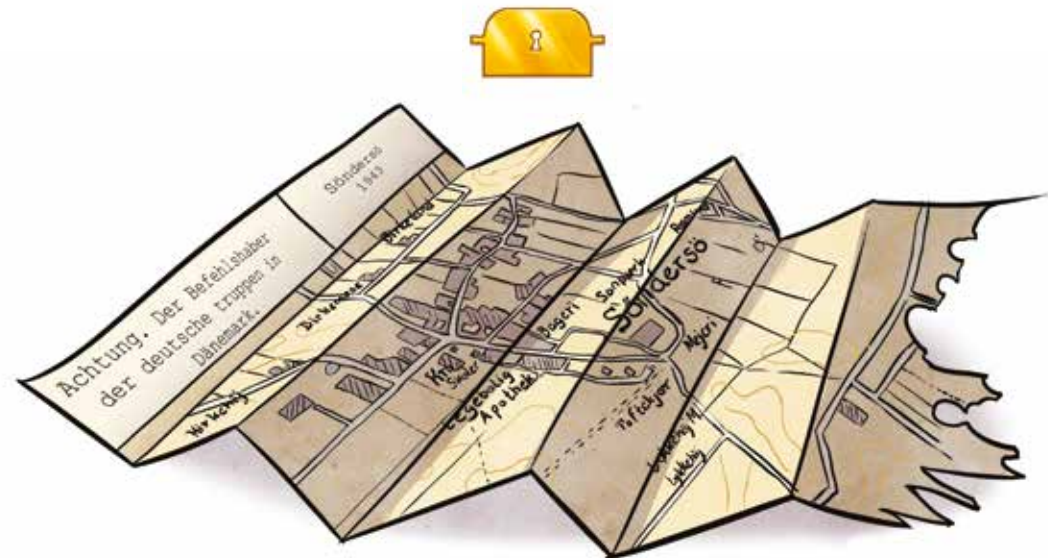
Sofia holder det halve skattekort tæt ind til sig. ”Mon det er det her kort, de mener?”

Noah nikker. ”Det fører åbenbart til en skat.”

”Du hører fra os igen!” siger den ene fra bag døren.

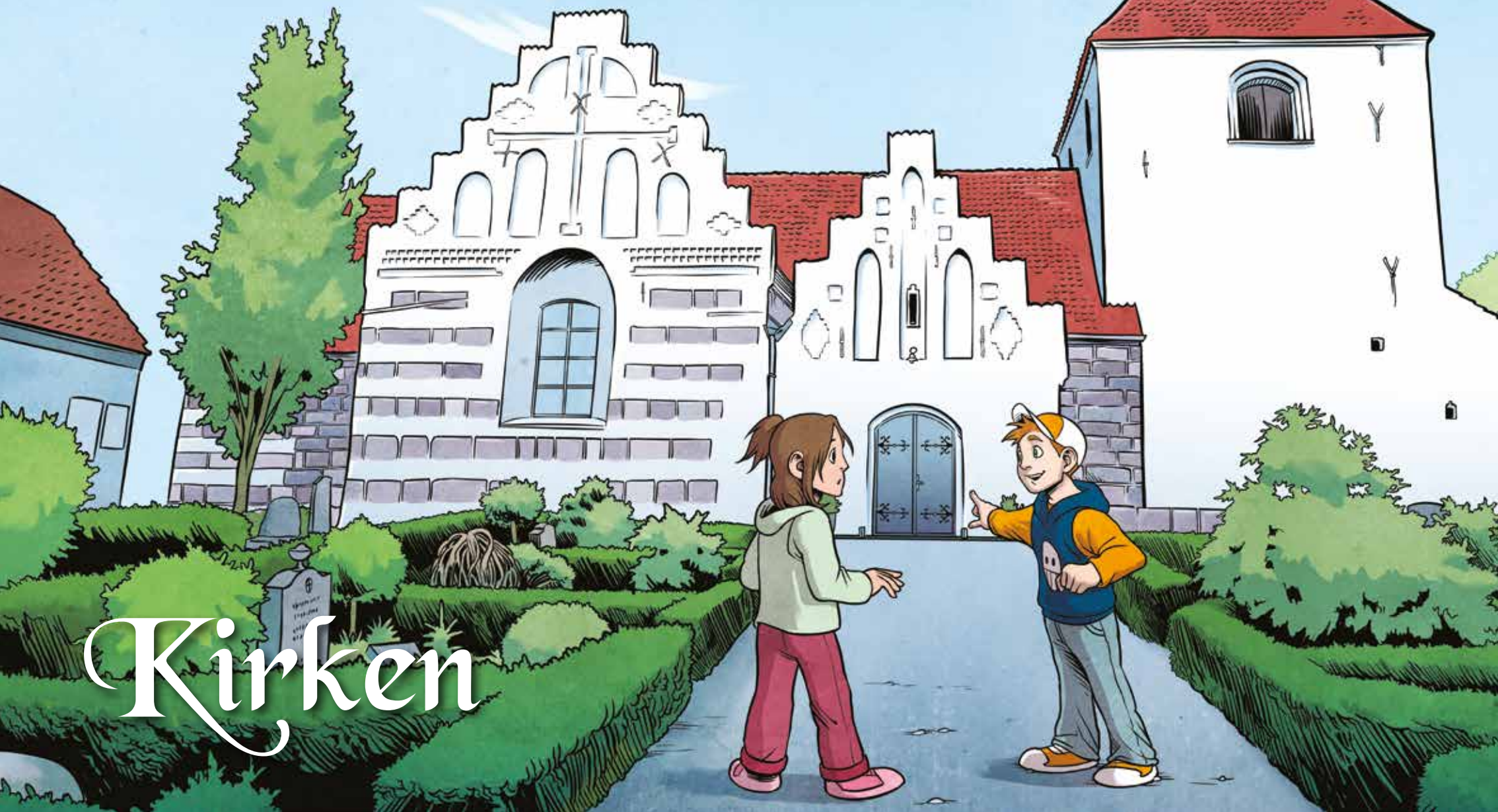
”Hurtigt,” siger Noah. ”Gem dig!”

Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:

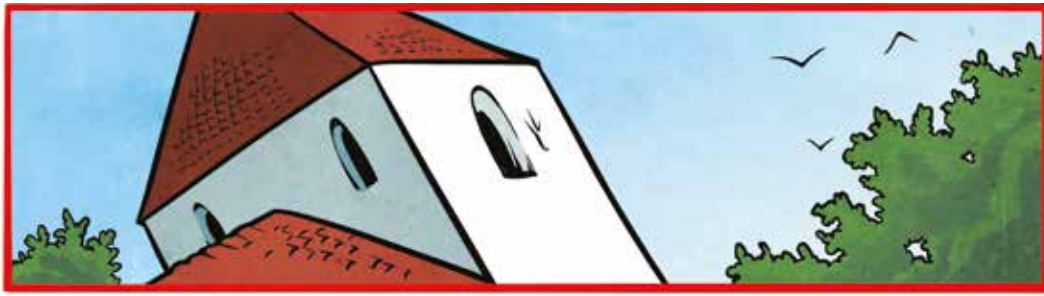


10

Noah og Sofia er nu på vej til Kirken. Find vej til kirken med QR-koden eller kortet. Søjlen står ved kirkens dør. Når du er nået frem, så læs **11**



Kirken



Søndersø Kirke

Søndersø Kirke har ligget på bakken i den nordlige udkant af Søndersø i over 800 år. Hvis man ser den ovenfra, er den formet som et stort kors.

Inde i kirken er der kalkmalerier. Det er en slags tegneserier om kristendommen. De er fra år 1500-1520. Der er fire kalkmalerier, der viser historier om Jomfru Maria og Jesus.

Prædikestolen er fra 1600-tallet. Den blev givet af en mand, der hed Eiler Høeg. Han var herremand og ejer af Dallund Slot, og derfor kan man også se Eiler Høegs eget våbenskjold på prædikestolen.

Under kirken er et gravkapel. Det er et rum til Eiler Høegs grav. Eiler Høeg fik nemlig i 1647 lov til af kongen at indrette et kapel som begravelsessted i kirken.

Eiler Høeg har altså spillet en betydelig rolle for Søndersø Kirke, og han spurgte også i sin tid kongen, om han måtte eje kirken, men det fik han ikke lov til.

Noah og Sofia går ind ad porten til kirkegården. Den sribede bygning tårner sig op foran dem. Sofia har altid syntes, det er lidt sært, at den er sribet. Men også meget flot egentlig.

Noah tænker ikke så meget over sriberne. Han husker mere, hvordan Lucas og William engang talte om, at kirkegården er hjemsøgt. De sagde det sikkert bare for at prøve at skræmme ham. Det siger han i hvert fald til sig selv, mens de to søskende går hen mod kirken.

”Hvad så nu?” spørger Noah og ser på sin søster.

Kommer du lige fra Torvet?

Så leder Noah og Sofia efter en kappe.

Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:



Kommer du lige fra Biblioteket?

Så vil Noah og Sofia se nærmere på døren i våbenhuset.

Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:





Noah holder den store spade frem. ”Lad os SÅ finde den kappe!”

”Jeg er altså ikke helt sikker på, at det er den måde, vi finder kappen på.” Sofia ser tvivlende på sin bror. Han skal til at sætte spaden i jorden.

”Hov, hør, stop!” råber nogen bag dem.

En mand i gul jakke kommer farende hen til dem. ”Er I helt gale eller hvad?”

”Øh ...” svarer Noah, der er gået i stå i sit arbejde.

Manden river spaden ud af hænderne på ham. ”Man må sgu da ikke bare grave på kirkegården.”

”Det var heller ikke meningen,” skynder Sofia sig at sige. ”Vi så bare, at spaden lå her. Og så ville vi fjerne den. Så ingen faldt over den.” Hun smiler stort til manden og håber, at han tror på hendes løgn.

Manden fnyser. ”Hmm. Det er mig, der er graver her,” brummer han. ”Jeg går ikke bare og smider min spade rundt omkring.”

Han vender sig brysk væk for at stille spaden på plads igen.

”Vi må nok hellere kigge på gravstenen i stedet for,” siger Noah undskyldende. Sofia ruller bare med øjnene og skubber busken til side.

Læs

19



Sofia går forrest ned gennem kirkegården. Den ene del har buske, der danner en hestesko. Det kan se helt labyrintisk ud oppe fra kirken af.

”Sven Erhardt hed han,” siger Sofia for sig selv. Hun læser de mange gravsten. ”Han må da være her et sted?”

”Det ved jeg ikke,” svarer Noah. ”Grave kan vel også blive for gamle?”

”Tjoh,” mumler hun som svar. Det har hun faktisk aldrig tænkt over. Hun plejer ellers at være den, der tænker af de to, som far siger. Så meget, at hun glemmer alt om sig. Hun tager sig til sine bare arme. Hun ved, at mor og far vil brokke sig, når de hører om den manglende jakke. Og hun hader at være til besvær.

”Hov, vent,” Noah stopper op. ”Der er noget gemt under hækken!” Han skubber busken lidt til side. ”Det ligner en gammel gravsten. Den ligger bare ned.”

”Der står Sven Erhardt på den!” udbryder Sofia, da navnet bliver tydeligt. ”Det er skomagerens!”

”Fedt!” jubler Noah og slipper busken. ”Jeg henter en skovl!”

”Hvorfor?” Sofia ser tvivlende på ham. Men Noah har allerede fundet en spade og er klar.

Skal de grave graven op? Læs

12

Eller skal de i stedet undersøge gravstenen lidt mere? Læs

19



Noah griber handsken og tager den på sin anden hånd.

”Nu passer du på, ikke?” Sofia ser bekymret på ham. ”Vi ved jo ikke, hvad de kan. Og hvorfor de var gemt væk.”


”Bare tag det roligt,” siger Noah med et grin. Det er begyndt at snurre varmt i hans fingerspidser. ”Jeg kan mærke det, jeg er mega stærk!”

Han løber hen til yderdøren og griber om håndtaget. Det bliver mast sammen som blødt smør. Samtidig går døren af sine hængsler.

”Hov,” siger han højt.

”Noah!” Sofia ser bange på ham. ”Tag handskerne af. Nu! Inden du ødelægger mere!”

”Jaja,” svarer Noah og river handskerne af. Man kan høre sejren i hans stemme. ”Jeg har noget, jeg skal!”

Følg Noah, og læs 



Våbenhuset virker kæmpestort. Der er højt til loftet og ikke så mange møbler.

Og så den store trædør med jernbeslag ind til kirkerummet. ”Wauw. Den er flot,” udbryder Noah.

”Du har altså set den før,” sukker Sofia. ”Når vi er her til jul med skolen. Husker du?”

”Der lægger jeg altså ikke lige mærke til døren,” mumler Noah.

Sofia ruller bare med øjnene, mens hun står med sin mobil. ”Jeg har lige googlet den. Den er en gave fra en fru Cecilia. Det er også det, der står på døren. Og så noget med et våbenskjold og sådan. Den er fra 1483!”

”Øj, det er gammelt,” siger Noah.

Lad dem undersøge døren, og læs 



Vidste du?

Man må gerne gå ind i våbenhuset og se den flotte dør.

Man kan læse mere om døren i kirkens folder eller på kirkens hjemmeside.

Kirken er åben alle dage fra klokken 8.00-17.00.



”Den er virkelig tung,” siger Noah og hiver i døren.

”Den skulle jo også kunne beskytte kirken,” siger Sofia. Hun har fundet bogen med Troldestenen frem.

Noah har taget handsken frem. ”Og det er de samme ord som på min handske?”

Sofia nikker. ”Ja, fru Cecilia og alt det der...”

Måske var handskerne også en gave, tænker Noah. Givet til en mægtig ridder af den her fru Cecilia.

”Ved du, hvad vi nu skal gøre?” spørger Noah så sin søster.

Hun trækker på skuldrene.

Noah ser ned på handsken og dens lys. Skal han bruge den? En eller anden funktion har den vel. Han tager den på og lægger forsigtigt hånden på døren. Med ét begynder jernet på døren at lyse, præcis som handsken.

”Hvad laver du?” Sofia ser skræmt på ham. Så åbner en skjult lem sig i gulvet, og et lille rum kommer til syne.

De kigger begge derned.

Der ligger den. Troldens anden handske!

Skal Noah med det samme se, hvor stærk han er? Læs



Eller skal de skynde sig videre? Læs



”Preben sagde, vi skulle ind i våbenhuset,” siger Sofia. Noah nikker.

”Det er egentlig et sært navn, ikke?” Noah ser hen mod den stribede kirke. Imens går de op langs gravpladserne mod den store dør ind til kirken og våbenhuset. ”Våbenhuset. Hvorfor har en kirke våben?”

”Det er ikke til kirkens våben,” siger Sofia. Niels, deres historielærer, har fortalt om det engang, så hun kender historien.

”Det var til riddere og sådan noget i middelalderen.”

”De havde da vel allerede våben?” bemærker Noah.

”Ja, men man må ikke have våben med ind i en kirke. Så de skulle stille dem udenfor. I våbenhuset.” Sofia går hen og tager i døren ind til kirken. Den er ulåst.

”Måske er det derfor, troldens handske er der så?” siger Noah med store øjne. ”Man så den som et våben og lagde den i våbenhuset under et besøg i kirken?”

”Måske,” svarer Sofia bare med et træk på skuldrene.

Læs



for at følge dem ind i våbenhuset.



Noah farer ud af kirken, mens han har handskerne mellem sine hænder. De er magiske og kan give ham troldens styrke. Det ved han med sikkerhed.


”Hvor skal du hen?” Sofia kommer lige i hælene på ham. Hun har stadig bogen i hænderne. ”Noah, er du okay?”

”Jaja,” siger Noah. ”Men vi skal hen i Byparken, kom.”

”Hvorfor nu det?” Sofia lyder bekymret. ”Vi har fundet handskerne. Skal vi ikke tage hjem nu? Og overveje, hvad vi skal gøre med dem?”

”Jeg skal lige noget først!” svarer Noah og sætter farten yderlige op mod Byparken.

Han har et mål. Han skal vise Lucas og William, at han er stærk. Med handskerne kan han lægge arm med dem begge. Samtidig! Og vinde. Han kan bevise, at han er den stærkeste i Sønder sø! At han er sej! For nu har han troldens magt og styrke!

Læs  og vær klar til at gå til Byparken



”Der står hans navn her,” siger Sofia, mens hun læser på gravstenen.

”Og noget mere...”

”Hvad er det?” Noah kan næsten ikke vente med at finde ud af, hvad det er. Kan stenen give dem mere viden om, hvor kappen er nu?

”*Min skæbne blev forseglet i blodbogens stamme,*” læser Sofia højt. ”*Dens tvilling står rank og skjuler Eiler Høegs kappe.*”

”Dens tvilling?” Noah ser underligt på hende. ”Et træ kan da ikke have en tvilling. Det er jo et træ.”

”Hmm,” svarer Sofia bare og rejser sig. ”Måske menes der en anden blodbøg?”

De to søskende ser på hinanden. Så kommer Noah i tanke om parken, hvor de nogle gange har picnic med mor og far. ”Der er en blodbøg mere nede i parken!”

”Det må være den!” siger Sofia. ”Det er i den anden ende af byen, så lad os komme afsted!”

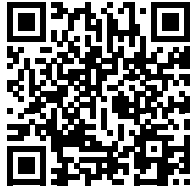
Læs  og vær klar til at gå til Parken



20

Noah og Sofia er nu på vej til
Parken. Find vej til parken med
QR-koden eller kortet i bogen.
Søjlen står ved blodbøgen.
Når du er nået frem, så læs

21



Parken



Sofia og Noah løber tværs gennem byen og ned til parken med den store blodbøg.

Parken er mest bare en plæne med vild natur et stykke væk. Og så selvfølgelig det store træ med den tykke stamme.

”Jeg har aldrig tænkt over, at der er to gamle blodbøge her i Søndersø, og at de hænger sammen,” siger Noah. Han prøver at få pusten efter deres løbetur.

”Nej, det er faktisk lidt specielt.” Sofia har sat sig på græsset. Hun er heller ikke vant til at løbe så hurtigt. ”Tænk, at sådan en vild historie har fundet sted her i Søndersø. Med spøgelses, gamle herremænd og den slags.”

Hun er helt varm. Både af at løbe, men også fordi de er tæt på nul!

”Ja, det er vildt.” Noah ser på hende. ”Er du klar? Så lad os finde den kappe!”

Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:



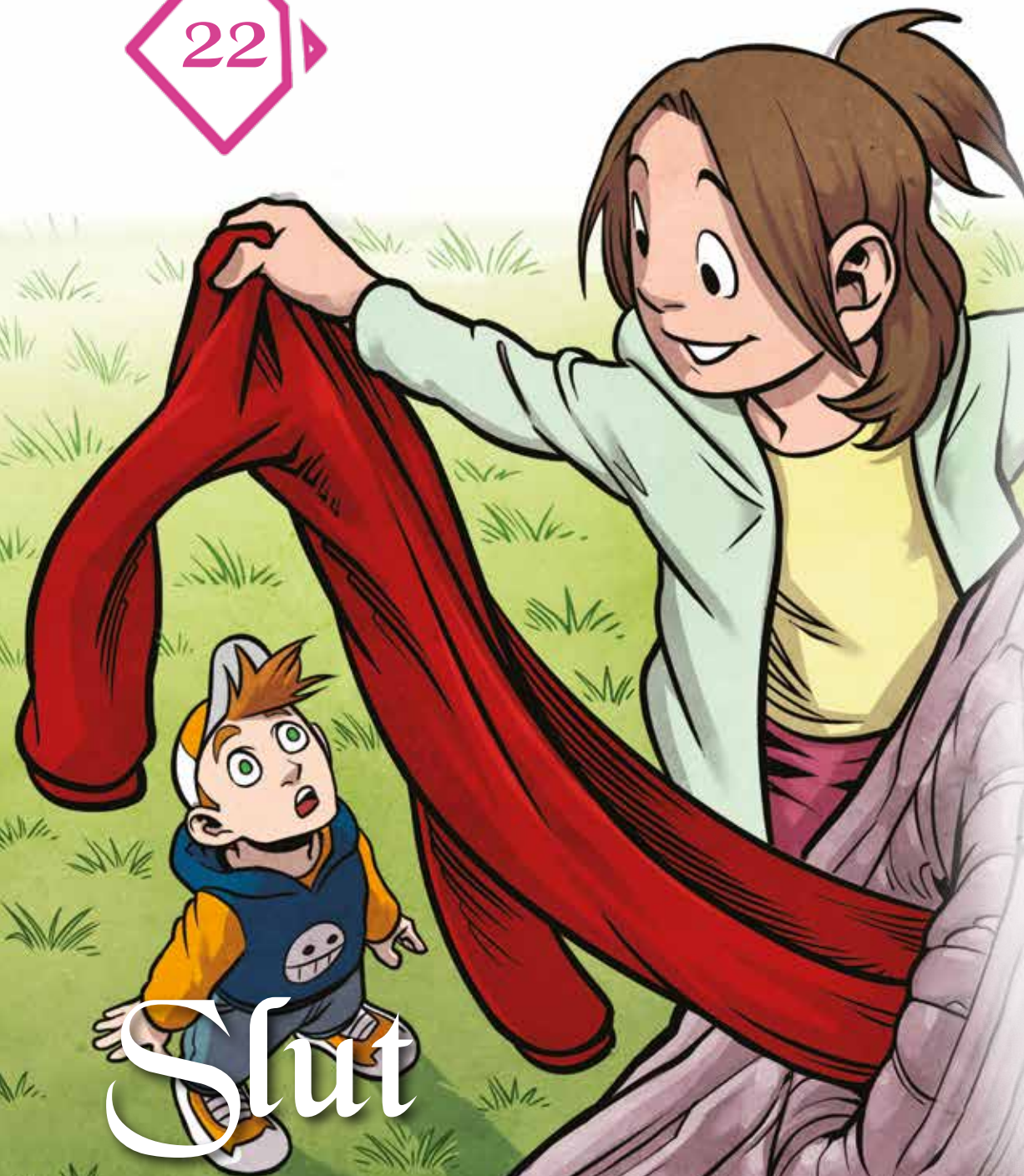
Bøgetræer

Et bøgetræ er et løvfældende skovtræ. Bøg er det mest almindelige løvtræ i Danmark. Det kan blive op til 40 meter højt, men de fleste steder er 25-30 meter normalt. Træets frugter kaldes bog.

Bøgetræets form afhænger af, hvordan det vokser. Vokser et bøgetræ inde mellem andre træer, vil det kun få lys ovenfra, og træet bliver højt og slankt med en krone højt oppe. Står det frit, vil træet få masser af lys og udvikle en kort, tyk stamme, og det får en vældig krone – ligesom træet her i parken.

Der findes cirka tolv arter af bøgetræet, herunder blodbøgen.

Bøgen bliver ofte opfattet som Danmarks nationaltræ.



Den store blodbøg ligner til forveksling bare et helt almindeligt træ. Men det gjorde den oppe ved butikken også. Noah og Sofia undersøger hver en gren og hver en rynke på barken. Gemmer træet på kappen?

Pludselig ser Sofia den. En revne i træet. Lige bred nok til, at hun kan få sin hånd derind. ”Der er noget her!”

Hun får hånden derind og griber fat i et eller andet blødt. Blødere end noget, hun nogensinde har holdt før.

Så hiver hun det ud, og den flotteste røde jakke bliver tydelig. Præcis som den spøgelsespigen havde på skolen. Det er en af de jakker, skomageren syede til sine børn.

”Wauw!” siger Noah.

”Ja, den er virkelig flot,” svarer Sofia dæmpet. ”Og den er lige min størrelse!”

”Vi slipper vist for at fortælle mor og far, at du har mistet din jakke!” griner Noah. ”Det sidste af Eiler Høegs kappe er åbenbart også syet om til jakke.”

Sofia siger ikke noget, hun holder bare jakken tæt om sig. Hun slipper ikke for at fortælle mor og far om den jakke, hun har mistet. Men hun har brugt sin hjerne sammen med Noah, løst mysteriet om spøgelsespigen og fundet en rest af Eiler Høegs kappe. Det er hun ret stolt over. Og nu kan jakken komme Sofia til gode.

Bedre eventyr har hun ikke været på længe!

Slut på historien om Eiler Høegs kappe.

Hvordan kunne det mon være gået, hvis Sofia og Noah havde truffet andre valg? Gå tilbage til  og tag med Sofia og Noah på nye eventyr.

Slut



23

Noah og Sofia er nu på vej til
Troldestenen. Find vej til stenen
med QR-koden eller kortet.
Søjlen står ved stenen.
Når du er nået frem, så læs



24




Troldestenen



Trolde
Trolde er mytiske væsener fra den skandinaviske folketro. De ligner mennesker og kan beskrives både som venlige kæmper og små djævle. Som fæle og farlige trolde og buttede og godmodige trolde. Trolde lever under jorden, i klipper og huler, i skoven.

Der findes mange danske sagn og historier om trolde, og på Nordfyn har vi også spor efter flere troldesagn. Fx finder du trolden Finn ved Finnshøj, og på vejen mellem Otterup og Hasmark ligger en kæmpe sagnsten. Det siges, at den er kastet af en trold på Hindsholmen mod Norup Kirke.

Runetegnet for trold og jætter er .

Noah og Sofia står og betragter Troldestenen. Den er stor og rosa. De kan se, at folk flere steder har malet graffiti på den.

Sofia går rundt om stenen. En kort sti fører hen til et lille område med forskellige træningsredskaber. Hun husker, hvordan mor og far havde hende med hened, da hun var mindre. De troede, det var en legeplads, og det fungerede den også som. Hun ser tilbage mod Noah.

Han står med bogen åben og kigger på stenen, mens han knap hørligt gentager ordene: ”*Tag del i magten.*”

”Bogen hedder *Skrøner*,” siger hun så. ”En skrøne er en løgn. Noget, man finder på.”

Noah brummer bare.

Sofia går hun hen til sin bror. ”Hvad vil du med den sten?”

”Måske prøve at løfte den ...” siger Noah og smækker bogen i.

Sofia ser tvivlende på sin bror. ”Jeg tror altså ikke ...”

”Jo,” Noah gnider hænderne mod hinanden for at gøre dem varme. ”Troldens styrke lå jo i stenen. Bogen sagde, man kunne få del i den. Måske får jeg den, hvis jeg løfter stenen?”

”Ja, men stod der ikke også noget i bogen om ...” prøver Sofia.

Skal Noah overheøre Sofias indvending og prøve at løfte stenen?

Læs 

Eller skal de lige kigge i bogen en gang til? Så find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:





Noah bukker sig ned. Han er fast besluttet på at prøve at løfte stenen. Han griber fat om den store blok og lukker øjnene. ”Nu gør jeg det! Troldens magt er min!”

Han kan lige se det for sig. Hvordan han får troldens styrke. Hvordan han nu skal vise Lucas og William, hvem der er sej! Han vil lægge arm med dem. Og vindel!

”Der sker altså ikke noget,” hører han Sofia mumle.

Noah åbner øjnene og ser op på hende. Så ser han ned på den kæmpe sten. ”Jeg skal også bare lige varme op,” siger han surt.

Han finder en cola i sin taske og tager en slurk. ”Jeg ved, jeg kan.”

Sofia ruller med øjnene. ”Jeg tror altså, der stod noget i bogen om, hvad man skulle gøre for *'at tage del i magten'*.”

Sved pibler frem på Noahs pande, mens han igen prøver at skubbe til den store sten. Til sidst må han dog give op. ”Fint. Så lad os da kigge i den dumme bog.”

Lad dem slå op i bogen ved at finde dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit.



De ser begge på den sorte handske. Selvom den er sort, er det, som om den lyser. Ganske svagt.

”Den er i hvert fald magisk,” siger Noah.

”Måske,” siger Sofia. Hun hader lidt, at Noah har haft ret. At det hele ikke blot er sjov fra lærerens side. Og at stenen nu er blevet splittet.

”Hvordan finder vi ud af, hvor den anden handske er?” Noah pakker den enlige handske væk og ser på sin søster.

Hun tænker sig om. Så lyser hun selv op. ”Preben!” siger hun. ”Han er på biblioteket i dag. Han ved helt sikkert noget!”

”God idé!” Noah griber sin taske og løber afsted. ”Preben ved alt om sære ting.”

Læs  og vær klar til at gå til Biblioteket





Noah griber handsken. ”Hvor vildt, den var inde i stenen!”

Han lader den glide ned over sin hånd. Den sidder perfekt!

”Måske skulle du ikke tage den på,” indvender Sofia. Hun ser på den ødelagte sten. ”Vi ved ikke, hvad det er. Måske er den farlig.”

”Det er en styrke-handske,” siger Noah. Han knytter næven. ”Jeg kan mærke det!”

Han kigger på den ene halvdel af den store og nu flækkede sten. Han prøver igen at løfte den op, men den røkker sig ikke. ”Øv. Det er, som om den slet ikke virker! Som om der mangler noget.”

”Dumme handske,” siger han. ”Hvad hjælper en styrkehandske, hvis den ikke kan gøre en stærk?”

”Jeg tror, det er, fordi der mangler én,” siger Sofia. ”Man har jo normalt to handsker.”

”Vi bliver nødt til at finde ud af noget mere så,” siger Noah og tager handsken af. Han kan jo ikke vise Lucas og William, hvor stærk og sej han er, som det er lige nu. ”Vi MÅ finde den anden handske.”

Læs

26



”Hør her. Der står, at man skal tegne et tegn for at tage del i troldens magt,” siger Sofia og peger på siden med Troldestenen og det lille tegn lavet med blyant. ”Så altså ... Det er vel det, man skal gøre?”

”Det er bare ikke så troldeagtigt – eller særlig stærkt,” mumler Noah. Men han åbner alligevel sin taske for at finde noget at tegne med.

”Jeg tror altså også, det bare er noget fis,” svarer Sofia. Hun ser på de mange noter i bogen. ”Jeg tror bare, det er noget, Marianne har skrevet for sjov.”

”Jeg tror, det er mere end det!” siger Noah. Han har ikke lyst til at opgive håbet om troldens styrke. Om at blive sej. Ligesom Lucas og William.

Noah tager en tusch op fra sit penalhus. Så vender han sig mod stenen. ”Hvordan ser så det tegn ud?” spørger han.

Sofia holder bogen frem. Noah tegner det af, så godt han kan.

”Det er hærværk,” mumler hun.

”Alle andre har også malet på den,” svarer han og tegner færdigt. Med ét lyser stenen op og flækker midt over.

Da lyset har lagt sig, ser Noah og Sofia ind i stenens midte. Der ligger en gammel handske af sort læder.

Skal Noah tage handsken på med det samme? Læs

27

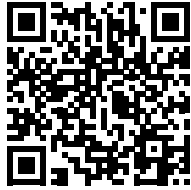
Eller skal de prøve at finde ud af mere om den først? Læs

26

29

Noah og Sofia er nu på vej til
Blodbøgen. Find vej til træet med
QR-koden eller kortet i bogen.
Søjlen står ved træet.
Når du er nået frem, så læs

30



Blodbøgen





Tingsteder

Et ting er en gruppe mennesker, der mødes for at lave love og regler. Det er også derfor, at det hedder 'Folketinget'.

At afholde ting vil sige, at gruppen mødes for at træffe beslutninger.

Et tingsted er det sted, hvor der afholdes ting. Et tingsted i gamle dage bestod typisk af tolv sten i en rundkreds. I vikingetiden og middelalderen var det på Tingstedet, at den lovgivende, udøvende og dømmende magt traf sine beslutninger.

I Sønderød kan vi i dag se resterne af et tingsted ved siden af Sønderød Præstegård.

Senere holdt man også ting i Den Gamle Kro, som lå her ved denne blodbøg.

I dag kaldes dele af Sønderød Rådhus også Tingstedet. Det er lokaler, der bruges som samlingssted for arrangementer. De bruges ikke til at træffe beslutninger i.

Blodbøgen ligger ved en dagligvarebutik lige ved rundkørslen med biblioteket overfor. Hovedgaden ligger ved siden af. Kirken og Tingstedet på Sønderød Rådhus ligger på hver side bag den store, grå butik.

Der er flere biler parkeret på den store parkeringsplads. Der skal købes ind til aftensmad og fredagsslik. Tanken får det til at rumle i Noahs mave.

Sofia har bare ondt i maven. Hun fryser, og det minder hende om, at hun har mistet sin jakke. Det er også dumt. Mor og far siger altid, at hun glemmer alting. Og de har ikke råd til en ny jakke, bare fordi hun er så dum at smide den gamle væk.

Noah ser ned på brevet og bladet fra den store blodbøg, der står midt på parkeringspladsen. Han tænker ikke på Sofias jakke, kun på spøgelsespigen.

Der må være noget her, der kan pege på, hvem spøgelsespigen er. Det er Noah helt sikker på!

Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:





Sofia skubber sin bror væk fra køleren. Så bøjer hun sig ned og undersøger gulvet. ”Der er noget her,” siger hun og skubber til køleren. Den rækker lidt frem og tilbage. ”Hjælp med at løfte.”

”Løfte køleren?” udbryder Noah. ”Den kan vi sgu da ikke bare løfte.”


”Nej, nej.” Sofia ruller med øjnene. ”Men lad os lige få den lidt væk.”


Noah gør, som hans søster siger. Måske fordi han ikke ved, hvad de ellers skal gøre – udover at betale for colaen. Fed spøgelsesjagt, der ender med at koste dem penge.

”Her.” Sofia rækker hånden ind under køleren. Hurtigt får hun hevet noget med ud, inden Noah slipper sit tag.

Hun rejser sig og holder det frem. ”En nøgle!”

”Så mangler vi bare noget, vi kan åbne,” svarer Noah med et skævt grin.

Hvis Sofia og Noah allerede har undersøgt blodbøgen, så læs 

Hvis ikke så er det måske en god ide. Læs 



”Ah ja,” griner Preben. ”Historien om Eiler Høegs kappe.”

Og så begynder han at fortælle, som kun Preben kan.

Om hvordan herremanden Eiler Høeg var et spøgelse, der hjemsøgte Dallund Slot. Hvordan han en mørk aften opsøgte en skomager og bad ham lave nogle støvler. Slottets hunde bed ham nemlig altid i benene, og det kunne et par støvler stoppe.

”Tænk, at han gjorde det,” mumler Noah. ”Jeg havde låst døren.”


”Det havde du sikkert,” griner Preben. ”Men skomageren var bange for, hvad herremanden så kunne finde på! Så han lavede et par støvler og hængte dem ude på sin dør en nat. Morgenen efter var de væk, og der hang i stedet den flotteste purpurrøde kappe som betaling.”

Resten af historien kender Sofia faktisk godt. Skomageren syede kappen om til tøj til sine børn. De andre i byen blev misundelige. Og de beskyldte ham for tyveri!

”Det var her på den gamle kro, at dommen blev afsagt,” siger Preben og slår ud med armene, som var han dommeren i sagen. ”Men inden den stakkels skomager blev henrettet, gik døren op! Ind kom Eiler Høegs spøgelse, og han beordrede skomageren fri. Thi kappen havde været løn for et godt arbejde!”

”Det er noget af en historie,” griner Noah. ”Lad os håbe, vi kun ser spøgelsespigener og ikke Eiler Høegs spøgelse.”

”Helt enig,” svarer Sofia. ”Men hvad gør vi så nu?”

Skal de undersøge butikken? Læs 

Eller skal de undersøge blodbøgen? Læs 

Sofia finder nøglen frem og stikker den ind i det lille nøglehul i blodbøgen. ”Den binder,” mumler hun og prøver at dreje den.

”Lad mig prøve,” siger Noah og rækker ud efter nøglen. ”Låsen er nok godt rusten. Den har jo stået her i vind og regn og ...”

Klik. Med ét drejer nøglen, og de kan lige netop åbne kassen. Endnu et papir ryger ud.

”Øv,” siger Noah. ”Jeg havde håbet på en gemt skat. Tænk, hvis vi kunne komme hjem med en kasse guld? Så behøver mor og far aldrig arbejde igen.”

”Lad os nu se, hvad det er ...” svarer Sofia. ”En dommer skriver, at skomager Sven Erhart er dømt til døden. Han har stjålet herremandens kappe.”

”Det er historien om Eiler Høegs kappe!”

”Ja,” nikker Sofia. ”Brevet henviser nok til historien om skomageren og kappen, han fik af herremandens spøgelse.”


Han syede kappen om til tøj til sine børn, ikke? Og så blev folk misundelige og sagde, at han havde stjålet den?”

Historien får Sofia til at huske, at hun selv har mistet sin jakke. Og hendes far er nok ikke så heldig, at de lige får en død herremands kappe foræret. Øv, hvor føler hun sig dum over at have mistet den.

”Jo, sådan var historien, og så kom herremandens spøgelse og sagde, at han selv havde givet skomageren kappen i bytte for nogle støvler!” gør Noah historien færdig. ”Vent, tror du ... den spøgelsespige ... er hun skomagerens barn?”

”Det ved jeg ikke,” svarer Sofia. Hun holder papiret hen mod ham. ”Men se, hvad der mere står i brevet.”

En adresse på skomageren! Han har faktisk boet nede ad hovedgaden her i Søndersø!

Læs  og vær klar til at gå til Torvet



”Altså Tingstedet er derovre, ved rådhuset,” siger Sofia. Hun peger mod de røde bygninger et stykke bag blodbøgen. ”Men det ser ikke ud til at være fra den tid, da vores brev blev skrevet.”

”Det har du ret i,” svarer Noah. ”Men hvad skal vi så her?”

Sofia ser på blodbøgen og det lille blad, de har fundet med brevet.

”Det ved jeg ikke lige ...”

”Det er et flot træ, ikke?” hører de en velkendt stemme sige.

”Preben!” Sofia vender sig glad. Preben er bibliotekar på Søndersø

Den gamle kro

I 1685 kom den første kro i Søndersø. Den bygning stod til 1910, hvor der kom en ny og større kro. Den kro blev revet ned i 2008. I dag står der en dagligvareforretning.

Kroen har gennem tiden været brugt som samlingspunkt for de lokale. Blandt andet har der været afholdt ting her. Når der var valg, mødtes folk også på kroen for at snakke politik. Det kunne godt blive til slåskampe, så kromanden måtte tilkalde hjælp for at skille folk ad.

Under 2. verdenskrig blev kroen brugt af rumænske arbejdssoldater, der skulle lave etablerer strøm på Nordfyn. I den periode blev kroen ikke brugt af de lokale, fordi de ikke måtte tale med soldaterne.

Bibliotek og ved altid alting om byen.

”Jeg var lige inde at hente lidt at spise,” siger han og holder en pose rugbrød og en pakke leverpostej frem. ”Hvad laver I?”

”Vi har fundet et gammelt brev,” svarer Noah og viser Preben det. ”Så vi leder efter det sted, man afholdt ting i gamle dage ...”

Preben ser på brevet. ”Hmm. Det lyder som historien om Eiler Høeg. Ja, så er det røde rådhus og Tingstedet der nok for nyt.” Han ler.

”Ja, men hvad gør vi så? Hvor lå det gamle tingsted?”

”Her,” svarer Preben, stadig med et smil på læben. ”Dengang var der ikke som sådan et tingsted, så man brugte den gamle kro. Og den lå her ved siden af blodbøgen i gamle dage.”

”Fedt!” siger Sofia glad. ”Så kan vi finde flere spor om spøgelsespigen i butikken.”

”Jah,” mumler Noah og ser stadig på bladet fra den gamle blodbøg. ”Men måske kan træet fortælle os mere?”

”Jeg kan også fortælle mere om Eiler Høeg, kappen og den skomager, der blev dømt for at have stjålet kappen?” Preben smiler.

Skal de undersøge butikken? Læs [36](#)

Eller skal de undersøge blodbøgen? Læs [35](#)

De kan også høre Preben fortælle historien om Eiler Høegs kappe.

Læs [32](#)



Blodbøgen giver altid Sofia myrekryb. Specielt om vinteren når hun sidder på biblioteket. Så kan man kigge ud på den. Den er tit fyldt med mørke fugle, der sidder og ser ud over Søndersø. Som ved de noget, andre ikke ved. En hemmelighed fra gamle dage.

”Prøv at se.” Noah er helt henne ved træet. ”Den er mega knudret på stammen.”

”Det er vist meget normalt,” siger Sofia og prøver at holde varmen uden sin jakke. ”Men der er jo asfalt overalt omkring den. Hvis der var noget gemt ved den, må det være godt begravet nu.”

”Ja, det kan du have ret i. Måske vores lille spøgelsesjagt ender her,” svarer Noah ærgerlig. Så bliver han stille. ”Medmindre ...”

”Medmindre hvad?” Sofia ser ham over skulderen. Han har kradset i noget af barken. Der er noget. Et nøglehul!

”Hvordan kan et træ have et nøglehul?” spørger hun.

”Det må være en gammel kasse, der er vokset ind i træet,” siger Noah. ”Nu mangler vi bare nøglen.”

Har de to allerede fundet en nøgle, så læs



Mangler de den, så bør de nok se lidt nærmere på butikken. Læs



Sofia og Noah går ind i butikken. ”Tænk, at der engang har været en kro her,” siger Sofia. ”Sådan en gammel middelalder-kro. Ligesom på film.”

”Lad os købe en cola, mens vi er her,” mumler Noah. Han ser sig om efter køleren med sodavand. ”Jeg har ikke fået cola hele dagen.”

”Du drikker for meget cola,” siger Sofia bare. Hun er begyndt at undersøge alt.

”Jeg tror ikke, du finder noget ved at undersøge butikshylderne,” griner Noah. ”De stod der nok ikke på den gamle kro.”

Sofia ruller med øjnene. Imens åbner Noah køleren og tager en cola ud.

”Hov se!” siger Sofia og slår vildt om sig med armene.

”Se hvad?” Noah tager en slurk af colaen. Han kan mærke, hvordan tanken om cola giver ham ny energi. Lige meget hvor spændende sådan en spøgeshistorie er, så er det lidt kedeligt, når turen bare fører til en tur ind at handle.

”Gulvet!”

Læs



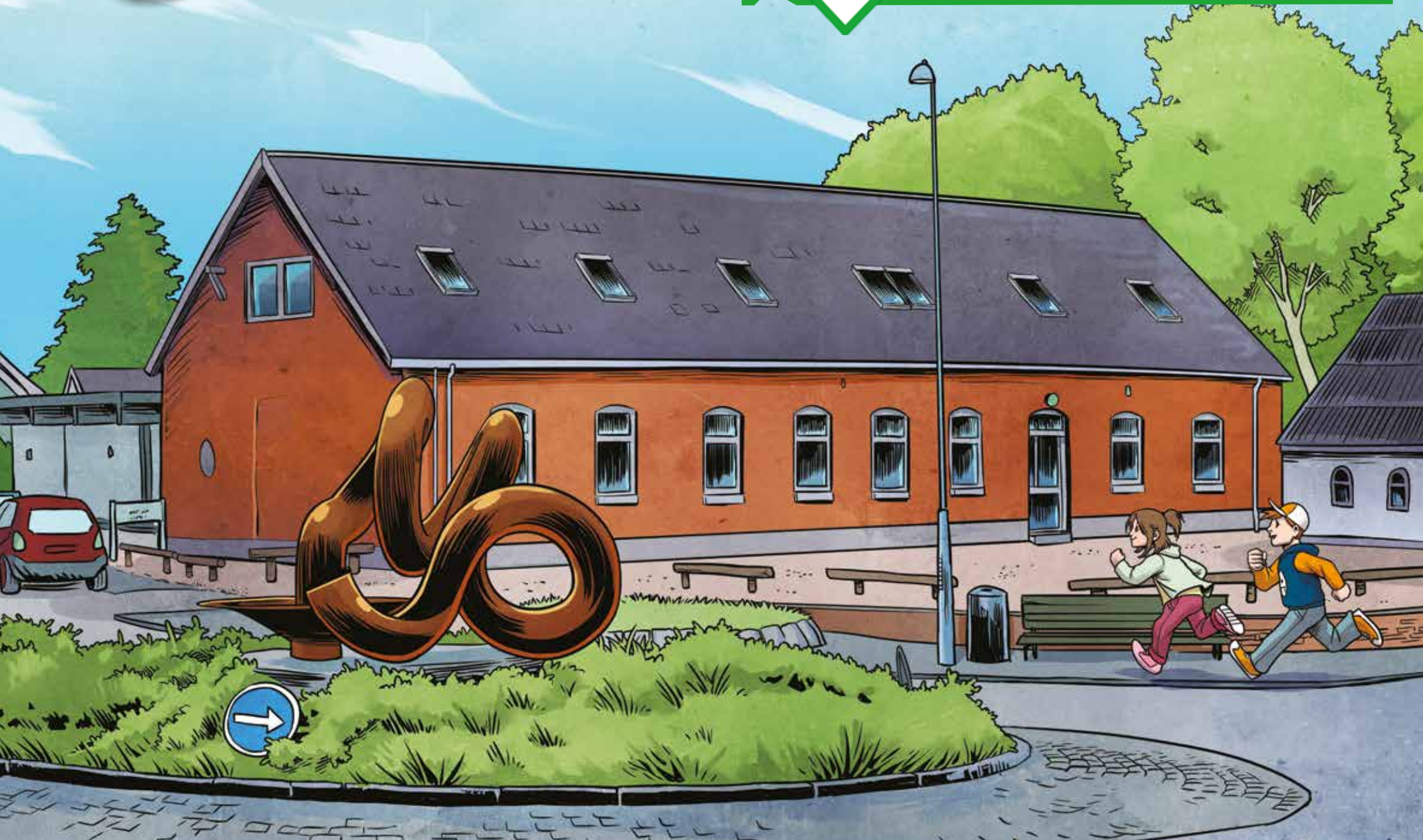
så Sofia kan undersøge gulvet.

Biblioteket

37

Noah og Sofia er nu på vej til Biblioteket. Find vej til biblioteket med QR-koden eller kortet. Søjlen står ved rundkørslen. Når du er nået frem, så læs

38



Sofia elsker biblioteket i Søndersø. Hun er her tit.

I den ene ende kan man sidde ved nogle små borde og læse. Eller bare kigge ud på rundkørslen. Ud på Hundelorten. Den skulle være 'byens varemærke', sagde man. Et kunstværk. I dag kalder alle den bare 'Hundelorten'. Og den ligner også en lort. Brun og lang.

Biblioteket

Søndersø Bibliotek ligger i en gammel skolebygning og lærerbolig, der blev bygget i 1883. Bygningen er kun godt 140 år gammel, men stedet har dog huset skoler helt tilbage fra 1500-tallet.

I 1966 blev bygningen i en periode kommunekontor, inden Søndersø Bibliotek i 1986 flyttede ind. Der har ligget bibliotek der lige siden.

I rundkørslen uden for biblioteket finder vi en skulptur, der er udført af Kurt Tegtmeier. Den hedder egentlig 'Tørne', men i folkemunde kaldes den ofte 'Hundelorten' – hvorfor mon? Skulpturen er sat op i år 2000. Den er blevet et vartegn for Søndersø, og uanset navnet er den et kunstværk, man lægger mærke til.



Bag lorten er en dagligvarebutik og en kæmpe blodbøg. Om vinteren sidder sorte fugle altid i toppen af træet og ser uhyggelige ud. Det træ har helt klart sin egen historie. Det ved hun bare.

Men det er ikke derfor, de er her i dag.

De går ind på biblioteket og ser sig rundt. Der er ikke så mange herinde lige nu.

"Hvor er Preben?" spørger Noah. "Han plejer da altid at være her?"

"Jeg ved det ikke?" Sofia ser efter ham bag skranken. Preben er der ikke.

"Hej med jer," hører de så hans stemme bag sig. "Det er fredag, skal I ikke hjem at holde weekend?"

"Preben!" griner Sofia. "Vi har brug for din hjælp!"

Preben løfter en pakke med rugbrød og leverpostej op. "Er det ok, jeg spiser samtidig? Jeg har glemt min madpakke, så måtte lige hente lidt."

Kommer du lige fra Skolen?

Så vil Sofia og Noah lære mere om et skattekort.

Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:



Kommer du lige fra Troldestenen?

Så vil Noah og Sofia vide mere om en særlig handske.

Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:





Preben er fantastisk til at fortælle historier.

Med store armbevægelser går han i gang. Han fortæller om en bakke, der hedder Finshøj, der ligger et sted længere nordpå ved landsbyen Nørre Højrup. Og der boede trolden Finn. Han var en sur gammel trold, der hadede, når mennesker lavede ting om.

Så da beboerne i Skamby besluttede sig for at bygge en kirke, blev han sur!

”Kirke mig her og der!” siger Preben. Han har lavet sin stemme om, så han lyder som en trold. ”Skal der nu være kirker alle vegne?!”

Og så tog Finn en kæmpe sten og kastede den mod kirken. Desværre er trolde ikke mestre i håndbold, så den fløj helt til Stensby.

”Men hvad har det med Søndersø at gøre?” spørger Noah utålmodigt. Han vil bare gerne finde den anden handske.

Preben smiler. ”Den sten, I lige har set, var den næste, Finn kastede. Den var endnu større, og trolden brugte AL sin styrke! Den fløj dog også skævt og landede på en mark uden for Søndersø.”

Sofia ser undrende ud. ”Men den ligger jo her i byen?”

Preben nikker. ”Ja, man har senere flyttet stenen, fordi ham, der ejede marken, ikke ville have den liggende. Men den er jo en del af vores lokalhistorie, så den skulle bevares.”

Noah siger ikke noget. Han får lidt ondt i maven over, at han har fået stenen til at flække.



”Nå,” siger Preben og fortsætter. ”Kirken blev bygget. Til sidst gik trolden i vrede til Skamby og sparkede hårdt til kirkemuren. Og man kan faktisk stadig se dens fodaftryk der den dag i dag.”

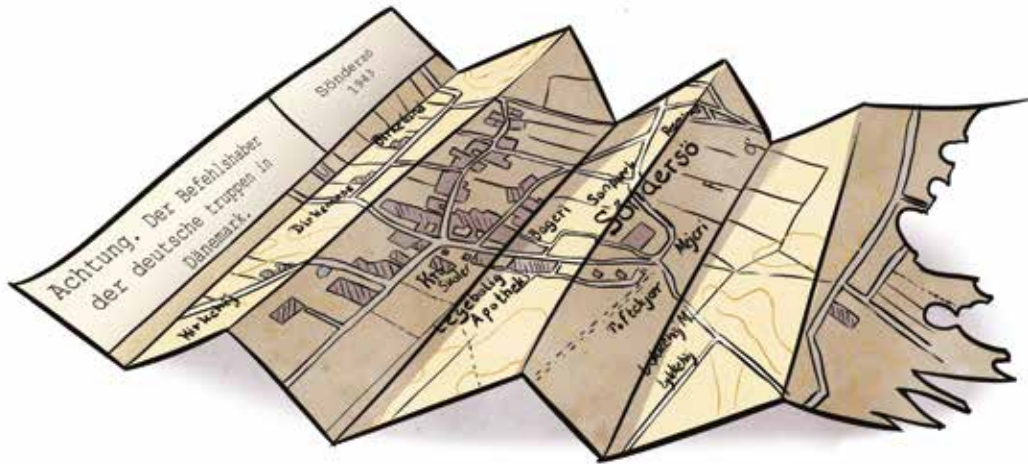
”Det var noget af en historie,” griner Sofia.

Noah nikker. ”Men den har ikke fortalt os om det, vi leder efter!”

”Hvad er det da?” spørger Preben nysgerrigt.

Læs  så Noah og Sofia kan vise Preben handsken.





Sofia og Noah finder det halve skattekort frem. De lægger det foran Preben og glatter det ud. ”Vi har fundet det her, det er vist en del af et skattekort,” siger Sofia. ”Kan du hjælpe os med at opklare, hvad det er, og hvad der står?”

Preben ser på det, mens han tygger på sin leverpostejmad. ”Hmm, det ser spændende ud. Og der står noget på tysk, kan jeg se. Her findes åbenbart gemt nazi-guld!”

”Sådan!” siger Noah. Han håber virkelig, at Preben kan hjælpe dem. Tænk, at de er kommet på sporet af en ægte guldskat. Hvis de finder den, så kan de hjælpe mor og far, så de ikke altid skal arbejde så meget. ”Men tror du, det er ægte?”

”Altså kortet er fra 2. verdenskrig, så vidt jeg kan se,” smasker

Preben. ”Dengang nazisterne prøvede at lave en lufthavn her uden for Søndersø. Det ville give dem en god mulighed for at komme videre rundt i verden. Og også flyve de skatte hjem, de havde stjålet. Jeg har hørt, at nazisterne nogle gange gemte guld.”

”Så der er gemt guld ved lufthavnen her uden for Søndersø?” spørger Noah.

”Det tror jeg ikke,” svarer Preben og nærstuderer noget tysk tekst på kortet. ”Der står her, at det var meningen, guldet skulle flyves ud af landet. Men de fik aldrig et fly op i luften. Så de gemte det åbenbart her i Søndersø i stedet.”

”Vildt!” siger Sofia. ”En ægte guldskat lige for næsen af os!”

”Er det til en opgave i skolen?” Preben ser på de to børn. Noah nikker. ”Ja, helt sikkert!”

”Okay.” Preben giver dem kortet igen. ”Har I prøvet at kigge på mindestenen for 2. verdenskrig, der ligger længere oppe ad vejen ved siden af præstegården. Jeg kan også skaffe nogle bøger om krigen, hvis ...”

”Kom!” Noah hiver i Sofia. ”Vi må hen til mindestenen!”

Læs **43** og vær klar til at gå til Mindestenen





Noah finder handsken i sin taske. ”Vi fandt den her ved Troldestenen.”

Preben gør store øjne. ”Den er flot, hva’? Og det der er gamle bogstaver.”

Han peger på nogle tegn på handskens åbning.

”Virkelig?” Sofia ser på dem. ”Hvad står der?”

Preben griner. ”Det kan jeg ikke lige læse. Men jeg har set dem før, tror jeg.”

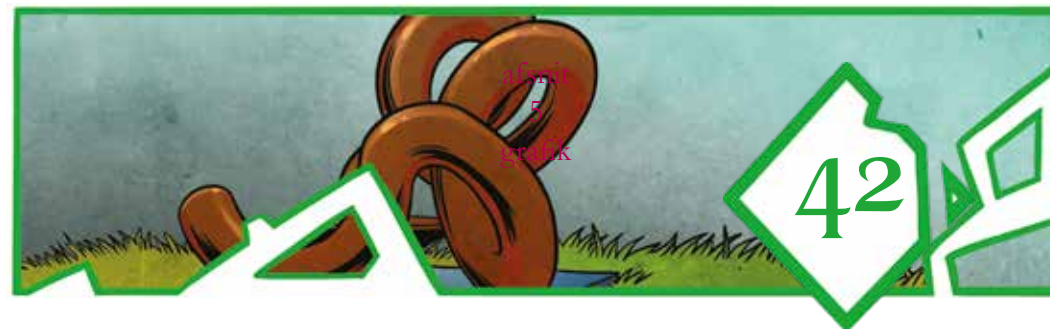
”Hvor?” Noah står på tæer. Tænk, hvis Preben har svaret. Så kan de få den anden handske. Han er sikker på, at med begge handsker bliver han den stærkeste i Søndersø. Og så kan han vise Lucas og William, at han er sej.

”Oppe ved kirken,” siger Preben og løfter handsken. ”På døren mellem våbenhuset og kirkeskibet. Den har også sådan nogle snoede tegn på sig. Det er lidt spøjst, ikke?”

”Det var lige det, vi skulle vide!” siger Noah og river handsken ud af Prebens hænder. ”Sofia, kom!”

Sofia ser på Preben. Noah er allerede ude af døren. ”Tak for hjælpen!”


”Det var så lidt,” griner Preben bare. ”Held og lykke med jeres skattejagt, eller hvad det er!”



”Øj, det lyder godt nok spændende!” Preben tager en bid af sin leverpostejmad. Noah og Sofia har talt i munden på hinanden for at fortælle. Om bogen på skolen. Om troldens sten. Men ikke om handsken.

Preben nikker bare lyttende. Det er en af de gode ting ved Preben, synes Sofia. Preben ved næsten alt om Søndersø og kan snakke i timevis. Men han er også god til at lytte.

”Okay,” siger han, da talestrømmen begynder at ebbe ud. ”Så må jeg lige spørge: Vil I høre historien om trollden Finn? Eller er det noget, andet I vil?”

Vil de høre historien bag troldens sten? Læs 

Eller vil de vise handsken og høre, om Noah kan finde den anden?

Læs 



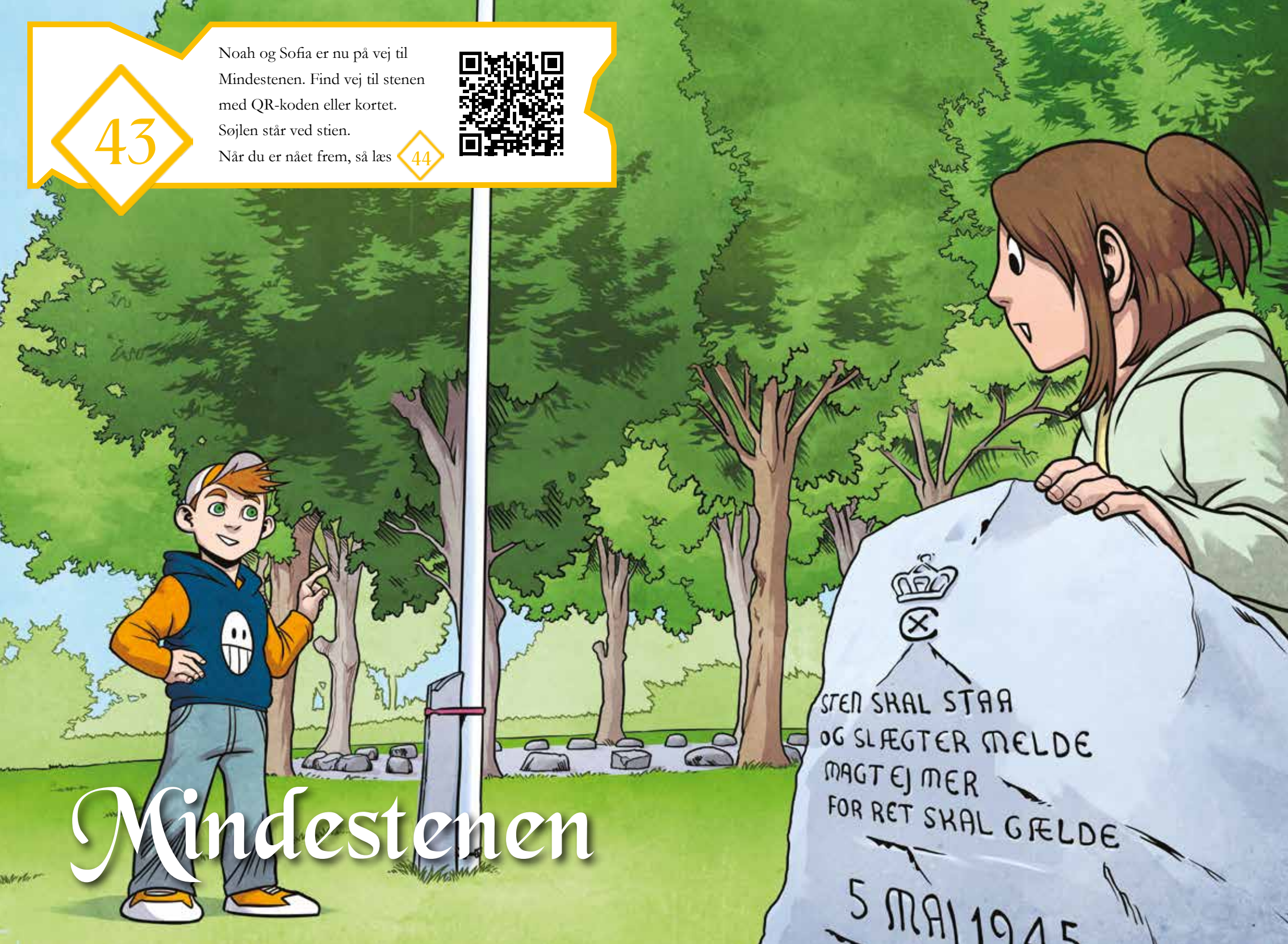
43

Noah og Sofia er nu på vej til
Mindestenen. Find vej til stenen
med QR-koden eller kortet.
Søjlen står ved stien.
Når du er nået frem, så læs



44

Mindestenen





Noah og Sofia finder mindestenen på den lille plæne ved siden af præstegården. Der er også ti træer, der står i en cirkel. Deres blade ligner hjerter, hvilket Sofia altid har syntes er virkelig flot.

”Tror du, skatten er gemt i cirklen?” Noah ser på hende.

”Der blandt træerne?” Sofia ser derhen. ”Næh ... Måske ... Jeg tror ikke, vi må grave den op så.”


”Tror du ikke, de tilgiver os, hvis vi finder en skat?” Noah griner. Så kigger de på mindestenen.


Noah sukker dybt. ”Hvordan skal vi komme videre?”

”Jeg ved det ikke,” siger Sofia. ”Stenen er jo rejst, efter at nazisterne forsvandt. Måske er den slet ikke vigtig for skattekortet?”

”Der kommer nogen!” siger Noah så og peger ned ad stien, der går bag stenen.

”Det er dem fra skolen!” siger Sofia. ”Lad os gemme os. Eller løbe væk!”

Skal de løbe væk? Læs  46

Eller skal de gemme sig og se, hvad de sortklædte vil? Læs  48



Det besatte Nordfyn

Under 2. verdenskrig var Danmark besat af det nazistiske Tyskland.

Danmark var besat i perioden 1940-1945, og man kan stadig finde spor af besættelsen på Nordfyn.

Blandt andet blev Beldringe Lufthavn anlagt af den tyske besættelsesmagt i 1943-1944. 200 familier måtte forlade hus og hjem for at give plads til de tyske soldater, deres administration og flyvepladsen. Der blev samtidig bygget to bunkere.

På Nordfyn og i resten af Danmark finder vi også mange steder mindesmærker og mindestene for 2. verdenskrig. Der er både mindestene, der er rejst for at fejre, da Danmark blev frit, som denne sten i Søndersø, og der er mindesmærker, der er rejst for at mindes ofre for krigen.

Der findes over 2.000 mindesmærker i hele Danmark, der på forskellig vis markerer krigen og besættelsestiden. Mindesmærkerne er sat af lokale, og de markerer en historisk begivenhed, som virkelig har rørt folk.



Noah og Sofia når lige hen i busskuret ved stoppestedet. Så kommer de to mænd i sorte jakker hen til mindestenen.

”Vi mangler den sidste del af kortet,” lyder den enes stemme gennem Noahs mobil. ”Den, der forklarer, hvad gåden betyder!”

”Jeg ved det godt,” svarer den anden. ”Jeg havde håbet, ham læreren havde den anden del.”

”Fortæl nu, hvad gåden er?” siger Noah for sig selv, mens de lytter til mobilen.

”Shh,” siger Sofia stille. ”Hvis du taler for højt, kan de også høre dig.”

”Og skatten blev gemt,” lyder den enes stemme så. ”Tegnet gemmer sig frit. Løber fra himlen, blå som det klareste vand.”

”Hvorfor læser du gåden højt?” siger den anden.

”Bad du mig ikke om det?”

Hvor er de dumme, tænker Noah. De tror, at det, han kom til at sige, var dem selv, der snakkede. Og så afslørede de deres del af kortet!

”Nej ...” den anden stopper op. Så ser han bag stenen, hvor Noahs mobil ligger. Han tager den op. ”Vi finder skatten før jer. Pas hellere på, I ikke kommer til skade!”

Læs  47



”Hvor skal vi løbe hen?” Noah ser på sin søster. Hun ser selv bange rundt. De skal være hurtige.

”Hvad med busstoppestedet?”

”Det er faktisk et godt sted.” Noah finder sin mobil frem. ”Så kan vi se ud, som om vi bare skal med bussen.”

”Hvad laver du?” Sofia ser på ham.

”Ring lige til mig,” siger Noah bare.

Sofia gør det, men ved ikke, hvad han har gang i. Så tager han sin mobil og gemmer den bag mindestenen.

”Kom, lad os løbe hen til bussen.”

Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:





De to mænd i de sorte jakker forsvinder igen, væk fra mindestenen og den grønne plæne ned mod byen.

Noah og Sofia sidder bange tilbage i busskuret. ”Hvad tror du, han mente med, at vi vil komme til skade?”


”Jeg ved det ikke,” siger Sofia. ”Men endnu større grund til at finde skatten før dem. Men hvordan er vores del af kortet et svar på deres gåde?”

Hun finder kortet frem og ser på det igen. Søndersø. De velkendte veje og steder. Men fra ældre tid.

”Løber fra himlen, blåt som det klareste vand...” Noah gentager deres ord. Så sætter han fingeren midt på kortet. Han har ikke set det før, men der er et lille, svagt kryds inde ved centrum. ”Klatretårnet! Det må være klatretårnet i Byparken.”

”Tror du?” Sofia ser tvivlende på sin bror. ”Jeg tror ikke, tårnet var der dengang ...”

”Det kan KUN være det! Det er jo lige ved krydset. Det MÅ være der, skatten er!” siger Noah så og kommer på benene. ”Kom med!”

Læs  og vær klar til at gå til Byparken



Noah finder sin mobil frem. ”Kan du ringe til mig?”

”Hvorfor?” Sofia ser tvivlende på ham.

”Så kan vi høre, hvad de siger!” svarer han.

”Godt tænkt, Noah.” Hun ringer til ham. Han tager telefonen og gemmer den så bag mindestenen. Og så ser de sig rundt efter et godt gemmested til sig selv.

”Busstoppestedet,” siger Noah så. ”Kom.”

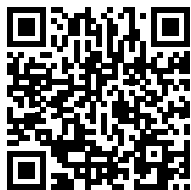
Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:



49

Noah og Sofia er nu på vej til Torvet. Find vej til torvet med QR-koden eller kortet i bogen. Søjlen står ved statuen. Når du er nået frem, så læs

50



Torvet



Torvet

Torvet i Søndersø ligger ud til den gamle hovedvej, der forbandt Bogense og Odense fra gammel tid og indtil 1990'erne. Dengang gik den gennem det gamle butikskvarter, og det myldrede med trafik. I dag kører det meste trafik uden om Søndersøs bymidte, og området er fyldt med bænke og grønne områder.

Skulpturen på torvet hedder 'Stablet'. Den er skabt af billedhuggeren Bent Sørensen og blev opstillet, i forbindelse med hovedgaden blev renoveret i 2000.

Torvet udgør i dag en af åbningerne ind til Byparken, Søndersøs hjerte.

I 1998 blev der på Torvet indviet et blåt springvand. Springvandet bestod af en 5,5 m x 5,5 m stor firkant opbygget af små, blå mosaikfliser. I midten boblede vand frem, som flød ud over springvandets kanter. Springvandet blev fjernet i 2022 som en del af omdannelsen af området, der i dag kendes som Byparken.

Det lille torv ligger for enden af hovedgaden. Bag det ligger Byparken. Engang stod der et springvand her, nu er der gule fliser og en skulptur af store sten stablet oven på hinanden.

Sofia elsker at være på Torvet op til jul. Så er der juletræs-tænding, og alle hygger sig. Det er også her et af byens pizzeriaer ligger, noget Noah går meget op i, når de endelig har råd til den slags.

Kommer du lige fra Byparken?

Så leder Sofia og Noah efter et springvand.

Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:



Kommer du lige fra Blodbøgen?

Så vil Noah og Sofia undersøge skomageren Eiler Høegs hus.

Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:





”Det må være her!” Noah ser på et rødt murstenshus, der ligger helt ud til Torvet. I dag er det en butik, men engang lå skomagerens hus her.

”Det ligner ikke, at der er nogen?”

”Det tror jeg heller ikke,” Noah synker en klump. ”Skal vi gå ind og kigge os omkring?”

”Vi kan også ... bare lige gå rundt i gårdhaven og se os omkring?”

Sofia bider sig i læben.

”Er du bange?” Noah kommer til at grine. Også selvom det ikke er pænt.

Sofia ryster på hovedet. ”Nej, nej. Det er bare ... vi ved jo ikke, hvad der er derinde.”

”Men det er jo det, vi skal finde ud af!”

Skal Noah og Sofia gå ind i huset?

Læs

55

Eller skal de undersøge haven?

Læs

52

Vidste du?

Man ved faktisk ikke, hvor skomageren Eiler Høeg boede. Der er ingen historiske optegnelser om dette.



”Okay, så undersøger vi gårdhaven først.” Noah tager en slurk af sin cola.

De går forbi det røde hus og om til gårdhaven.

”Her lader ikke til at være noget spor efter spøgelsespigen,” siger Noah og ser på sin søster. Hun er helt bleg.

Han følger hendes blik hen til et lille skur, hvor døren står på klem. Inde fra mørket lyser fire røde øjne.

”Hvad er det?” gisper Sofia. En høj knurren kommer derindefra.

”Ham Eiler, han brokkede sig jo over hunde, der bed i hans ben, ikke?” siger Noah stille. De bakker forsigtigt væk.

Så går døren til skuret helt op, og to store hunde kommer løbende ud. Men de er ikke bare hunde. Om dem er et blåt lys. Præcis som pigen på skolen. De er spøgelse!

”Kom!” råber Noah og griber sin søsters arm. ”Vi løber!”

Og med de vilde bæster i hælene løber de hurtigt tilbage om til skomagerhusets hoveddør.

De river den op og smækker den hurtigt i for snuden af de to vilde dyr.

De er i sikkerhed. Sofia puster lettet ud. Men så er det jo ligesom blevet bestemt for dem. De skal undersøge huset.

Læs

55



Slut

”Her er ikke noget springvand,” siger Noah for sig selv. ”Og skatten blev gemt. Tegnet gemmer sig frit, løber fra himlen, blåt som det klareste vand. Det var sådan, gåden lød.”

”Nej, det blev fjernet for nogle år siden,” siger Niels. ”Det var for slidt.”

Noah ser på kortet. Niels har jo ret. Krydset kunne godt både være over Byparken og over Torvet. Noah har bare ikke tænkt på, at her engang var et springvand.

”Ja, men når springvandet nu gemte en guldskat!” Sofia slår ud med armene. ”Så var det da dumt!”

”Det vidste de jo nok ikke,” mumler Noah. Han ser ned på et afløb. Det er det eneste, der er tilbage, hvor springvandet engang stod.

Han er lige ved at opgive. Måske er der slet ikke nogen skat, når nu folk bare har fjernet springvandet? Måske vil det aldrig lykkes for dem at hjælpe mor og far, og så skal de bare arbejde altid.

”Men måske er det også meget heldigt,” siger Niels så. Han bukkes ned til fliserne. ”Hvis springvandet stadig stod her, kunne dem i de sorte jakker let have fundet skatten før os.”

”Det er selvfølgelig rigtig nok,” siger Sofia. Nu ser de alle på risten. ”Jeg tror ikke, vi kan komme derned igennem.”

”Det behøver vi heller ikke,” siger Niels bare. Han får lirket risten af med en kuglepen.

Så stikker han en hånd derned. Han søger lidt. ”Jeg er helt sikker på, at det er her.”

”Hvad laver du?” Noah ser på ham.

”Leder efter et hemmeligt rum,” svarer Niels. ”Men jeg tror ikke, jeg kan nå.”


”Jeg har tyndere arme end dig,” svarer Sofia og går på hug. Så stikker hun begge arme ned i det lille hul. ”Her er vist ikke no... hov, vent!”

Hun hiver en genstand med op. Det er tungt. Et skrin. Sofia tørrer sin arm af i tøjet. Så åbner de skrinet.

Noah smiler stort og tager en guldbarre op. ”Vi har fundet nazisternes gemte skat!!”

Niels øjne stråler, og de to børn jubler! Med alt det guld behøver deres forældre aldrig arbejde mere!

Slut på historien om nazisternes gemte skat.

Hvordan kunne det mon være gået, hvis Sofia og Noah havde truffet andre valg? Gå tilbage til  og tag med Sofia og Noah på nye eventyr.



Værelset er helt mørkt. Noah tager sin mobil frem og lader skærmen lyse det op.

”Det er et pigeværelse.” Sofia ser på en gammel seng, hvor der ligger en dukke. Trøjen er grå og mønret ligesom alt andet i huset. Men den har en lille, fin nederdel af rødt stof på, der stadig ser helt ny ud.

”Nederdelen er rød ligesom pigens jakke. Kan de være fra herremandens kappe? Han syede den jo om til sine børn ...” siger Noah. ”Nederdelen ser helt ny ud. Næsten magisk.”

Sofia nikker. Hun kan ikke glemme spøgelses jakke. Den var så fin. Og hun har smidt sin egen væk. Tænk, hvis de kan finde en magen til?

Hun sukker og går hen for at undersøge dukken.

Porcelænshovedet er gået i stykker lige ved det ene øje. ”Der er noget gemt i det,” siger hun så. ”Kan du lyse herhenne?”

Noah nikker og går nærmere.

Så trækker Sofia en stofklud ud af dukkens hoved. En edderkop følger med og får hende til at skribe.

Noah får viftet edderkoppen væk, og de folder kluden ud. ”Der er noget broderet på den ... Men det er skråskrift ...”

Sofia ser på det. ”*Mit barn.*” Hun prøver at læse de snoede bogstaver i det svage lys. ”*Du er gammel nu og har måske glemt det fine tøj. Men arven efter Eiler Høeg skal ikke glemmes. Det er gemt et sikkert sted – min grav viser vejen. Kærligst, din fader, Sven Erhardt.*”

”Så pigen på skolen er skomagerens datter! Jeg tror, hun vil have os til at finde det sidste af kappen.” griner Noah højt. Nu begynder det at ligne en rigtig spøgelseshistorie! ”Og ved hans grav finder vi den!”

”Jeg tror ikke, det bliver helt så enkelt,” mumler Sofia. Men hun håber, han har ret. Tænk, hvis de kunne finde noget af kappen – eller en flot, rød jakke. ”Men du har ret. Næste stop: Kirken!”





Noah og Sofia ser sig om i den lille, ubemandede butik. Henne i hjørnet går en smal trappe op mod første etage. Der er helt stille.

”Hvad så nu?” Sofia ser på Noah.

Noah trækker på skuldrene. ”Det ... det ved jeg ikke.”

Hvad har de egentlig gang i? Noah er så forhuppet på at finde ud af, hvem spøgelsespigebarnet på skolen er. Og det har ført dem herhen. Men hvad leder de egentlig efter?

”Måske vi bare skal se at komme hjem?” Sofia ser på sin bror. ”Mor og far må også være bekymrede. Vi har jo ikke sagt til dem, hvor vi er ...”

”Du har nok ret,” mumler Noah. ”Måske var det også bare dumt, at vi ...”

Han når ikke at tale færdig. De hører begge en piges latter. Spøgelset fra skolen!

De ser hen mod trappen, hvor en rød jakke pludselig lyser klart op på den lille piges krop. Hun løber op ad trappen, og de hører en dør smække.

”Kom, vi må efter hende!” Noah griber sin søsters hånd og trækker hende med ovenpå.

Oppe på første sal kigger de mod døren, pigebarnet er gået ind ad.

”Hun gik derind,” mumler Noah.

”Det så jeg godt,” siger Sofia. ”Er DU bange?”

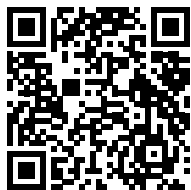
Noah fnyser.

”Jeg er slet ikke bange!” siger han så og går hen for at åbne døren.



56

Noah og Sofia er nu på vej til
Byparken. Find vej til Byparken
med QR-koden eller kortet.
Søjlen står ved vejsvinget.
Når du er nået frem, så læs



57

Byparken





Byparken i Sønderø

På stedet her ved Byparken lå engang Sønderø Centret. I 1960'erne begyndte man rundt omkring i Danmark at bygge centre for at samle butikkerne.

Omkring årtusindeskiftet kunne man ikke længere holde liv i butikkerne, og mange centre lukkede ned.

Sønderø Centret blev revet ned i 2011, og i stedet er området i etaper blevet omdannet til et nyt mødested for venner og familie under åben himmel.

Byparken har et væld af aktivitetsmuligheder for alle aldre: to skaterbaner, en multibane, siddepladser, et ti meter højt klatretårn, en scene og et torv. Byparken blev endeligt indviet i 2023. Klatretårnet er et vartegn i Sønderø, og det har fået kæle-navnet 'Den Blå Diamant' efter en konkurrence blandt de lokale.

Noah og Sofia når Byparken. Sønderøs midte. Med skaterbanen med de mange buede ramper. Den store Blå Diamant, som man kalder det store klatretårn, der med sine blå reb spreder sig som et edderkoppespind. Og multibanen med plads til både basket, fodbold og leg.

Noah tager en slurk af sin cola. Han hader normalt at være her i Byparken. Det er ofte her, Lucas og William hænger ud efter skole. Og de skal altid vise, hvor seje de er. Enten til at lægge arm eller noget andet. Altid noget, Noah ikke er god til. Og så skal de altid vise, at de har råd til alt muligt. De har altid nye ting med eller nyt tøj på i skole.

Og ganske rigtigt, også i dag står de her. Henne ved multibanen. Lucas har en basketball under armen.

”Hvad så nu?” spørger Sofia og ser på sin bror.

Kommer du lige fra Mindestenen?

Så er Noah og Sofia på vej til klatretårnet.

Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:



Kommer du lige fra Kirken?

Så vil Noah opsøge Lucas og William.

Find dette symbol på søjlen, og se nummeret til næste afsnit:





”Kan det være her?” siger den ene af de sortklædte. De står foran klatretårnet.

Noah, Sofia og Niels ligger på maven bag de store træklodser ved skaterbanen. Niels kommer til at fnise. ”De tror også, *tegnet* fra gåden er klatretårnet.”

”Hvad skulle det ellers være?” sukker Noah. ”Her er jo ikke noget, der ellers er blåt og løber fra himlen.”

”Hey!” kan de så høre de to mænd råbe. De går hen til multibanen, hvor William og Lucas står. ”Er det jer? Er I også ude efter skatten?”

”De tror, William og Lucas er os!” Sofia ser på Noah og Niels. Begge trækker på skuldrene. Så fortsætter Niels:

”Der sker altid mange ting i den her by. Ting bliver bygget, ting bliver revet ned.”

”Hvad mener du?” Sofia ser på ham.

”Jeg mener, at der faktisk engang var noget andet blåt her i byen. Før klatretårnet. Der stod et springvand på Torvet derovre.”

Niels peger tværs over Byparken og hen på det lille torv.

Noah nikker. ”Lad os snige os uden om skaterbanen her, så dem i de sorte jakker ikke får nogen ideer.”

Sofia og Niels nikker. De sortklædte har allerede opgivet at finde skatten i Byparken og er begyndt at trække sig væk. Gudskelov går de i den anden retning end Niels, Noah og Sofia – og Niels ved åbenbart, hvor skatten er!

Læs  og vær klar til at gå til Torvet



”Ja, jeg vil lægge arm med jer!” siger Noah og holder sin behandskede hånd frem. Han er så klar til at vise dem, at han også kan være sej.

”Er det, fordi vi lagde arm henne i skolen?” Lucas ser på ham. Han virker slet ikke til at forstå, hvad det går ud på. ”Altså det var jo, bare fordi vi kedede os. Vil du ikke hellere spille basket?”

Han holder bolden frem. William står allerede inde på banen. ”Vi kan spille alle mod alle? Vil din søster også være med?”

Noah kan mærke sine muskler spænde og fingrene i handskerne snurre med kraft. Hvorfor vil de pludselig ikke lægge arm? Er de bange eller hvad?


Han kan jo ikke vise dem, at han er stærk, hvis han ikke får lov. Og han ved ikke, om troldens handsker virker til basket. Trolden var jo ikke selv særlig god til at kaste.

”Tør I ikke?” siger han så. Det flyver faktisk bare ud af ham. Noah kommer altid til at sige dumme ting. Men denne gang har han troldens kraft. Så skal det nok gå.

Lucas kaster bolden til William. Så vender han sig mod Noah. ”Stop nu, Noah. Kom ind og spil basket.”

Skal Noah droppe sin plan og i stedet spille basket med dem?

Læs 

Eller skal han endelig gribe chancen for at vise, hvor stærk og sej han er? Læs 



”Jeg VIL lægge arm!” siger Noah vredt. ”Jeg går ikke før!”

Lucas og William ser på hinanden. Så trækker Lucas på skuldrene. Han peger mod en af bordene ved multibanen. ”Så lad os gøre det derhenne.”

”Jeg vil gøre det mod jer begge to! Samtidig.” Noah holder begge hænder op.

William kommer også ud. Han ser forvirret på Sofia. ”Har han slået hovedet eller hvad?”

Hun ryster bare på hovedet. Hun har opgivet at tale Noah fra, hvad end han har tænkt sig.

Noah sætter sig på den ene bæk ved bordet. De to andre sætter sig overfor. Så sætter han begge albuer i bordet. Lucas og William finder også begge hænder frem og gør klar til at lægge arm.

”Øj, et stærkt greb,” mumler William og ser på Noah.

”Ja, slap af, mand.” Lucas skærer ansigt. ”Du strammer vildt meget.”

Noah knuger sine hænder. ”Vi skal vel også lægge arm?”

Både William og Lucas river deres hænder til sig. ”Vi gider sgu ikke, hvis det skal være sådan. Det er ikke sjovt.”

De rejser sig og går tilbage mod multibanen.

”Giver I op?” Noah lyder skuffet. Hvorfor vil de ikke? Han skal jo vise dem!

”Vi vil spille basket,” siger Lucas bare. ”Vi gider ikke alt det der med at vise, hvor sej man er. Du kan være med, hvis du vil?”

”Jeg spiller i hvert fald med,” siger Sofia til sin bror. Så går hun med ind på banen.

Noah synker en klump. De gider ikke alt det med at vise, at man er sej? Men de laver da aldrig andet? Eller hvad? Har Noah ikke forstået det rigtigt?

De tre inde i buret griner, mens bolden flyver forbi kurven. ”Kom igen!” siger Lucas og kaster bolden til Sofia.

Noah rejser sig. Måske er det ham, der har taget fejl.



Noah begynder at hive i de mange blå reb. Måske vil det få skatten frem? Eller skal de virkelig grave? Han ser igen på underlaget under tårnet. Det ligner ikke just noget, man kan grave i.

Måske er skatten tabt for evigt?

”Hvad laver I dog?” Det er Niels. Han er kommet hen bag dem.

”Ikke noget ...” siger Sofia. Hun tripper på tærne. Det gør hun altid, når hun skal holde noget hemmeligt.

”Jeg ved godt, I tog mit skattekort,” siger Niels så med et smil.

Noah og Sofia bliver stille. Noah synker en klump. Vil han melde dem til politiet?

I det samme ser Noah de to mænd i sorte jakker nærme sig fra Byparkens fjerne ende.

”Vi må gemme os!” hvisker Noah.

Noah, Sofia og Niels gemmer sig, læs



Noah ser på handskerne. Han tager dem på. Han kan mærke kraften. Nu skal han rigtigt vise Lucas og William. Han slår en næve ind i sin håndflade. ”Av,” udbryder han. Troldens styrke er ikke helt let at styre.

”Noah, jeg synes altså bare, vi skal gå hjem,” siger Sofia stille. ”Jeg kan ikke lide det her.”

”Tag det roligt,” svarer Noah. ”Jeg ved præcis, hvad jeg laver!”

Så går han hen til Lucas og William.

”Hej, Noah og Sofia,” siger Lucas med et skævt smil. ”Hvad laver I her?”

William ser på Noahs handsker. ”Skal du til rollespil eller sådan noget?”

”Jeg er kommet for at lægge arm!” siger Noah.

”What?” Lucas kommer til at grine. ”Vil du lægge arm med os?”

Læs



”Okay, jeg vil gerne være med!” siger Noah. Han pakker handskerne ned i sin taske. ”Alle mod alle?”

Lucas nikker. Så kaster Sofia bolden hen til Noah.

”Jeg er ikke særlig god til det,” siger Noah så. Han er bange for, at de vil grine ad ham. William smiler bare skævt.

”Det er der ingen af os, der er. Det er bare for sjov jo. Kast!”

Noah stiller sig op, tager sigte. Han forestiller sig, hvordan trolden kastede de store sten. Den gjorde det i vrede og for at vise sig over for andre. Ligesom da han selv ville lægge arm.

”Du kan godt!” siger Sofia og smiler til ham.

Noah kaster bolden. Den flyver op og kører rundt på kurvens kant et øjeblik. Så falder den i.


”Sådan!” skriger Lucas. ”DU SCOREDE! Godt kast!”

Noah synker en klump, mens de andre hepper på ham.

Han har haft så travlt med at føle sig udenfor. Og give Lucas og William skylden, uden at de har gjort noget. Der er slet ikke brug for troldens styrke. Kun hans egen.

Det ved han nu.

Slut på historien om troldens sten.

Hvordan kunne det mon være gået, hvis Sofia og Noah havde truffet andre valg? Gå tilbage til  og tag med Sofia og Noah på nye eventyr.



Slut



Sofia trækker Noah med hen til den gamle lærer. Han har sat sig på en af de mange bænke i området.

”Hej, Niels, hvad laver du her?”

”Jeg, øh ...” siger han og ser på hende og Noah. ”Er I nu også her?”

Noah nikker. ”Vi ved godt, at du også leder efter skatten.”

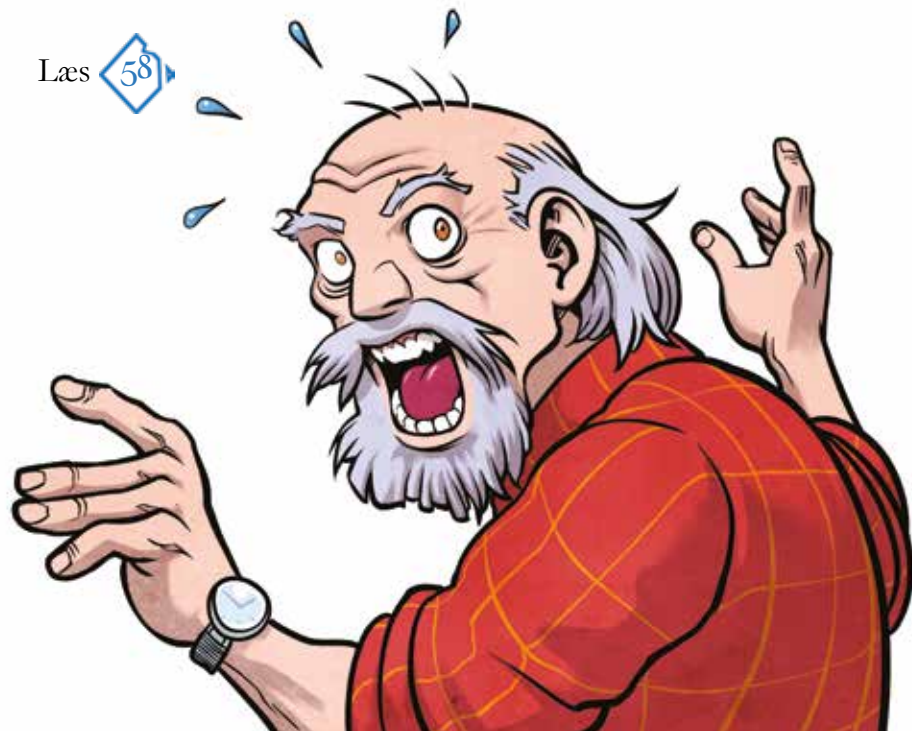
Niels smiler. ”Ja, men I er lidt forkert på den, er I ikke?”

”Hvad mener du?” spørger Sofia. Men Niels når ikke at svare, før Noah hiver i dem.

”Mændene i de sorte jakker,” siger han bange. ”De kommer!” Han peger over mod den fjerne ende af Byparken. Ude på gaden kan de se de to mænd komme nærmere.

Læs

58



”Det må være her!” Noah går hen til klatretårnet og kigger på underlaget. Kan skatten være herunder? Han har aldrig været oppe i toppen. Men det har andre, så skatten er i hvert fald ikke gemt deroppe.

”Tegnet gemmer sig frit,” mumler han. ”Løber fra himlen, blåt som det klareste vand.”

”Jeg tror altså ikke, det er her.” Sofia ser sig rundt. ”Området her og klatretårnet er alt for nyt.”

”Har du måske et bedre bud?” Noah ser surt på hende. Han prøver faktisk på at finde en skat! Og med den skat kan de hjælpe deres mor og far. Hvad gør Sofia udover at brokke sig!

”Er det ikke lærer Niels?” spørger Sofia så og kigger over mod Byparkens udkant, hvor Niels netop er dukket op.

Noah ser derhen. ”Jo. Hvad tror du, han laver her?”

”Måske leder han også efter skatten?” Sofia ser på sin bror. ”Skal vi ikke snakke med ham?”

”Jeg vil hellere undersøge videre,” svarer Noah. Han har ikke brug for hjælp til at finde en dum skat.

Skal de snakke med Niels? Læs

64

Eller skal de se mere på tårnet? Læs

61

Bag om projektet

Spilbogen Med Noah og Sofia på eventyr i Sønder sø er en byvandningsroman, der er udviklet i et samarbejde mellem Nordfyns Biblioteker og Kultur og Fritid i Nordfyns Kommune.

Projektet har til formål at skabe læselyst blandt børn og unge, motivere til en oplevelse i naturen og give et kendskab til Sønder søs kultur og natur. Projektet er støttet med midler fra Edvard Pedersens Biblioteksfond og Region Syddanmarks kulturmidler under tempulje for kultur og natur.



& BIBLIOTEK
& BORGERSERVICE
NORDFYN

nordfyn
Fri. Luft. Liv.